

NÁMĚTATTA

léto 2022

Krišna

Posolený chleba

Může být práce jógou?

Síla knih Šríly Prabhupády

DOPIS KADAMBY KÁNANY SVÁMÍHO

Obsah

4 SERIÁL

Transcendentální deník 2
- Hari Šauri dás

6 PŘEDNÁŠKA

Může být práce jógou?
- Šríla Prabhupáda

8 ISKCON News

10 Dopis Kadambý Kánany Svámího

12 POUTNÍ MÍSTA

O Vrindávanu
- Kadamba Kánana Svámí

14 SANKIRTAN

Síla knih Šríly Prabhupády
- bhakta Caleb

16 ROZHOVOR

Sankirtan člověka naučí
neposlouchat mysl
- Džalángí déví dásí

22 FOTOREPORTÁŽ

Ratha yatra 2022
- Višnudžana dás &
Kandarpa Maňdžari dd

24 DUCHOVNÍ PRAXE

Co je silná sádhana?
- Vaišéšika dás

28 HISTORIE

Posolený chleba
- Sarvabhávana dás

30 REFLEXE

Šrí Krišna: dokonalý vědec
- Džaj Gurudév dás

35 ZDRAVÍ

Ājurvéda pro 21. století 1
- Íšání déví dásí

36 VZTAHY

Vyhýbání se zodpovědnosti
ve jménu duchov. života
- Mahátmá dás

38 VZDĚLÁVÁNÍ

Společenský život dětí
vzdělávaných doma 28
- Arúddhá déví dásí

41 VZPOMÍNKA

Strítejte jim nad hlavy
- Gurudás dás

42 FOTOREPORTÁŽ

Padajátra navždy!
- Kasturí Maňdžari déví
dásí & bhakta Oleg
Vinokurov Dyomin

44 RECEPT

Bramborová polévka
s kroupami a chipsy
- Pítámbara dás

Zakladatel-áčárja Šrí Šrímad A. Č.
Bhaktivédánta Svámí Prabhupáda
Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny

Vydavatel

CENTRUM PRO VĚDESKÁ STUDIA

Lužce 48, Karlštejn 267 18

www.harekrsna.cz

www.harekrsna-luzce.cz

www.govindashop.cz

www.govinda.cz

REDAKTORKA: Džalángí déví dásí

736 245 446, jalangi@email.cz

SAZBA: Madhu Pandit dás

KOREKTURY: Hémalatá Thákurání déví dásí

PŘEDPLATNE: Íšání déví dásí

774 919 977, namahatta@seznam.cz

SPOLUPRACOVALI:

BHAKTIN DORIS DRIENOVÁ, DŽAJ KEŠAVA DÁS,

BHAKTA JAN MAREŠ, NARÁKRITI DÁS, NITAI

NAVADVÍPAČANDRA DÁS, PRAHLÁD NRISINHA DÁS,

PRÉMA VILÁS DÁS, RÁDHIKÁ SUNDARÍ DÉVÍ DÁSÍ,

RÁSABIHARÍ DÉVÍ DÁSÍ, SUDŽANÍ DÉVÍ DÁSÍ

V časopise jsou použity obrazové

podklady z BBT

Čtvrtletník Náma Hatta, 26. ročník, č. 3

Vydáno v létě 2022

Registrační číslo MK ČR E 16036

.....
Příspěvky na vydávání časopisu
můžete zasílat na adresu vydavatele
nebo na účet časopisu:
2401331184 / 2010

Kde nás najdete

Centrum pro védská studia,
Lužce 48, Karlštejn, 267 18
tel. 311 516 558, 736 107 009
www.harekrsna-luzce.cz

Farma Krišnúv dvůr,
Městečko u Benešova č. 1,
Postupice, 257 01
tel. 603 700 512
www.krisnuvdvur.cz

**Haré Krišna centrum
Harinám Mandir,**
Zenklova 107, Praha 8, 180 00
tel. 603 205 991
facebook.com/harinama.mandir

**Kazatelské centrum
Prabhupád bhavan,**
Durdřákova 34, Brno sever, 613 00
tel. 604 472 982, 731 445 474
www.bhavan.cz

Náma Hatta centrum Čakra,
Lutotín 7, Kostelec na Haně,
798 41
tel. 731 154 233

Kazatelské centrum Hari-dhám,
tel. 603 958 447
www.haridham.cz

Farma Nava Gókula,
Skavsko 518, Morkovice-Slížany
tel. 605 732 154
www.gokula.cz

VEGETARIÁNSKÉ RESTAURACE

Góvinda, Soukenická 27, Praha 1
tel. 605 700 872
www.govindarestaurace.cz

Góvinda, Na hrázi 5, Praha 8
tel. 284 823 805
www.govinda-vegclub.cz

Balaráma, Orlická 9, Praha 3
tel. 222 947 365
www.balarama.cz

Góvinda, Husova 464, Benešov
tel. 731 761 831
www.govindabene.cz

Haré Krišna,

na poutní cestu do svatého dhámu se tento podzim vypraví rekordní počet českých oddaných. Jedním z důvodů k návštěvě rodiště i dějiště zábav Šrí Krišny, Šrí Čaitanji Maháprabhua, Jejich společníků a oddaných je měsíc Kártik. Už skončily nejrůznější zákazy a omezení, které poslední dva roky mnohým oddaným a přátelům Krišny zabránily vypravit se na duchovní pouť po svatých místech. A emoce odloučení v srdcích oddaných jen zesílily touhu znovu uvídnět čakru nad chrámem v Purí a uslyšet šumění oceánu, zhlédnout pokrok ve výstavbě jednoho z největších chrámů světa, který se už dokončuje v Májápuru, jít na daršan Božstev v slavných chrámech Vrindávanu a postříkat si hlavu vodou z Jamuny.

Druhým důvodem, kvůli kterému si čeští oddaní museli pro přepravu z Dillí do Vrindávanu dokonce objednat autobus, je oslava Rádháštami s Kadambou Kánanou Mahárádžem v tomto nejsvatějším z poutních míst, kam pozval všechny své žáky a příznivce. A kdo může, jede tam za ním. Je to stejné, jako když - vždy jako kulový blesk - prosvítí českou játrou a jeho zářivá společnost přitáhne, jak mýry do ohně i ty, kdo jsou jinak od společnosti oddaných trochu dál.

Mahárádž, který umí zkušeně zaměstnat vše v oddané službě, tak využívá i svůj nepříznivý zdravotní stav k ještě hlubší úrovni kázání. Úplně

rozbijí všechny materiální koncepty o životě a smrti vaišnavy. Při posledním zasvěcování přijal mnohem víc žáků než kdykoliv předtím a jeho kirtany na harinámech jsou ještě živější a divočejší než dřív. Svým skvělým příkladem ukazuje, na čem doopravdy záleží. A do těchto svých realizací velkoryse zapojuje všechny, kdo mají oči k vidění a uši k slyšení. A pomáhá jim pohlížet na vše z úrovně nad kvalitami hmotné přírody.

Kéž se oddaným, jejichž kroky po dlouhém odloučení opět zamíří do Indie, ale i těm, kteří zůstávají doma, podaří naplno využít nektar Krišnovy milosti, který je tak horký, že se nedá pít, ale zároveň příliš sladký, aby se dalo s jeho pitím přestat. A kéž dokáží tuto milost vidět ve všem a všude, na každém kroku!

Vaše služebnice
Džalángí déví dási

Zveme vás!

na **středeční program**
v Góvindě,
Soukenická 27, Praha 1
od 18 hodin

na **nedělní hostinu**
v chrámu Lužce,
Lužce 48, Karlštejn
od 14 hodin

a do dalších chrámů, středisek a restaurací
hnutí Haré Krišna po celé České republice

Nové Dillí

ISKCON, Todar Mal Lane 19, Bengali Market - 26. listopadu 1975

V 11:30 dopoledne jsem seděl sám v maličké chrámové místnosti a odříkával jsem před Božstvy svou džapu, když dovnitř vešel Harikéša. Zastavil se v otevřených dveřích a intenzivně se na mě zadíval přes své tlusté brýle. „Umíš masírovat?“ zeptal se. „Ne, nikdy v životě jsem to nedělal.“ „No, jdi nahoru na střechu Prabhupádaova bytu a sleduj, jak Upéndra masíruje Šrílu Prabhupádu. Upéndra zítra odjíždí, takže Šrílovi Prabhupádovi bude muset dávat masáž někdo jiný.“

Neodvažoval jsem se uvěřit tomu, co jsem právě vyslechl, ale na nic jsem nečekal. Okamžitě jsem seběhl ulicí do čísla devět, malé dvoupatrové budovy, a rychle jsem vyběhl po příkrých schodech, minul jsem byt v přízemí majitele budovy pana B. N. Mukherjího, mezipatro, byt Šríly Prabhupády a po posledním schodišti jsem se dostal na střechu.

Zdalo se to příliš dobré na to, aby to byla pravda; takové věci se prostě nestávají! Ale opravdu, jakmile jsem opustil kryté schodiště, našel jsem Šrílu Prabhupádu oblečeného do gamši a sedícího na slaměné rohoži na slunci. Oči měl zavřené, Upéndra klečel za ním a masíroval mu záda hořčičným olejem. Složil jsem poklony a posadil jsem se, abych se díval.

Po minutě Šríla Prabhupáda otevřel oči a tázavě se na mě podíval. S mírným pokývnutím hlavy a pozvednutím obočí se zeptal: „Hm? O co jde?“

Vysvětlil jsem, že mě Harikéša poslal naučit se, jak se dělá masáž. „V pořádku,“ řekl prostě a znovu zavřel oči až do konce masáže. Když bylo po všem, Prabhupáda se vrátil do svých pokojů dole, aby se vykoupal a naobědval.

Upéndrovi zabralo jen dvě minuty vysvětlit mi některé z jemnějších technik masáže – množství času strávené na každé části těla, správné pořadí a dva druhy olejů, které se mají používat. Upéndra

Hari Šauri prabhu začal masírovat Šrílu Prabhupádu

potvrdil, že zítra odjede na kazatelskou misi na Fidži. A protože Nitái, Prabhupádův další služebník, odjel do Bombaje obnovit si vízum, Šríla Prabhupáda potřebuje někoho, kdo mu bude dávat jeho polední a večerní masáže, alespoň zatímco bude v Dillí. Harikéša byl plně zaměstnán prepisováním nahrávek Šríly Prabhupády a vařením, takže to nebyl schopen dělat.

Za těchto okolností se zdálo, že jsem pro tuto osobní službu k dispozici pouze já.

Šríla Prabhupáda a Harikéša prý toho rána probírali, jak zajistit jeho ranní masáž. Šríla Prabhupáda si mě všiml, jak hlídám dveře, pamatoval si mě z Austrálie a myslel si, že bych to mohl dělat. Harikéša měl prý vážné námitky proti mé způsobilosti pro tuto službu. Viděl mě před dvěma měsíci jako manažera chrámu ve Vrindávanu v akci, když jsem měl poněkud násilnou výměnu s jedním mladým bengálským mužem. Vyřešil ji až osobní zásah Šríly Prabhupády. Navzdory tomu se Prabhupáda rozhodl dát mi šanci.

Vrátil jsem se do chrámu a stále mi nedocházelo, jaké to mám štěstí. Byl jsem plný obav, ale v naprosté extázi nad tímto mimořádným sledem událostí. Jak mi řekli, dostavil jsem se do pokojů Šríly Prabhupády v devět večer. Bylo to poprvé, co jsem byl v Prabhupádových pokojích v tak pozdní hodinu. Vidět ho s úsměvem a uvolněného sedět a bavit se se svými služebníky (být při tom!) bylo privilegium, o němž se mi nikdy ani nesnilo.

Po několika minutách se Šríla Prabhupáda odebral do ložnice a Upéndra mi naznačil, abych ho následoval.

Zatímco Upéndra stál po straně postele a masíroval Šrílu Prabhupádu, přihlížel jsem z pološera místnosti. Upéndra mi vysvětlil, že v případě, že je lůžko dostatečně velké, Prabhupáda dovoloval služebníkovi sedět se zkrříženými nohama vedle něj. U tohoto lůžka to nebylo možné.

Šríla Prabhupáda si lehce zdříml, zatímco Upéndra pečlivě prohnětl a promáčkal jeho lýtka, stehna a nohy. Po několika minutách se otočil na bok a Upéndra pracoval na jeho levém boku. Tento bok mu občas kvůli špatnému prokrvení znečitlivěl.

Upéndra mi pošeptal, že jednou, když v noci masíroval, Prabhupáda začal chrápat, a tak s masáží přestal a po špičkách odcházel z místnosti. Právě když došel ke dveřím, zazněl ze tmy Prabhupádův hlas: „Ale, už jsi hotov?“ Přiměl Upéndru vrátit se a pokračovat v masáži.

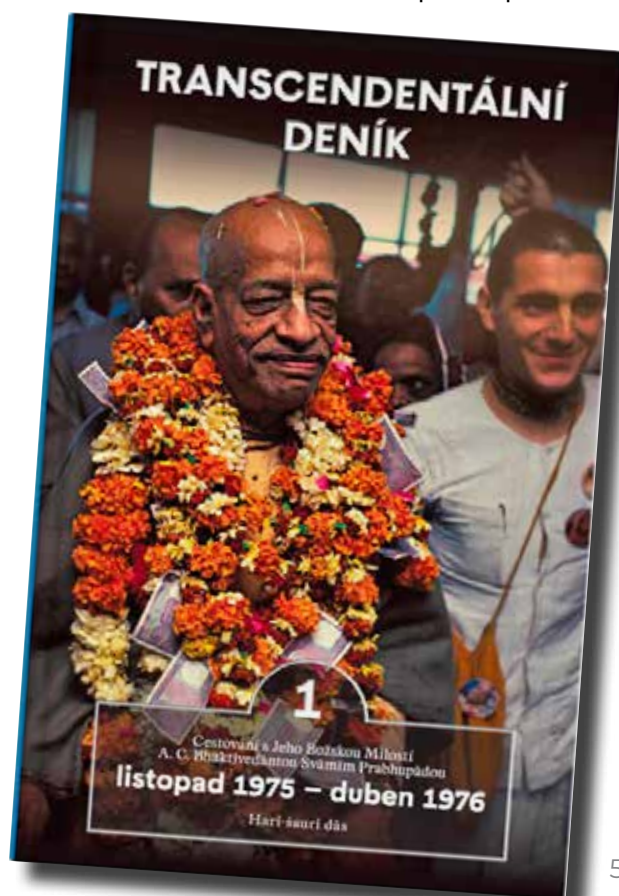
Neexistuje žádná předem daná doba. Prostě se pokračuje dál, až po probuzení Prabhupáda řekne služebníkovi, že může odejít. Pak se obvykle obrátí a znovu na krátkou dobu usne, než vstane, aby začal s nočním psaním.

Po pouhých deseti minutách dal Šríla Prabhupáda jemným „Hm“ znamení, že masáž skončila. Opustili jsme ložnici, Harikéša nás vyprovodil z bytu a na noc zamkl.

Nikdy jsem nečekal, že by se mi kdy dostalo takové příležitosti. V šástře je řečeno, že i jen okamžik ve společnosti čistého oddaného postačí k získání dokonalosti života a že tato společnost je dostupná jen vzácně. Nikdy jsem ani nesnil o tom, že se mi dostane takového štěstí, a to ani po několika životech v oddané službě. Vše se stalo pouze řízením Šrí Kříšny a díky bezpříčinné milosti Šríly Prabhupády.

Plný vzrušení a v povznesené náladě jsem okamžitě spěchal do papírnictví New Janata, malého obchodu na rohu vedle Nathuovy cukrárny, a koupil jsem si prázdný, linkovaný notes. I když moje nová služba má trvat jen příštích pár dní, rozhodl jsem se po dobu Prabhupádova pobytu v Novém Dillí vést si deník všeho, co se stane, abych měl v budoucnu čím si připomenout tuto vzácnou příležitost osobně sloužit Jeho Božské Milosti.

*Tuto skvělou knihu si můžete objednat na
www.prabhupad.cz*

MŮŽE BÝT PRÁCE

JÓGOU?

Každý z nás jistě slyšel jména mnohých jogínů a mnoho názvů různých jóg, ale v Bhagavad gítě Krišna říká, že skutečný jogín je ten, kdo se Mu plně odevzdal. Prohlašuje, že mezi odříkáním (sannjása) a jógou není žádný rozdíl.

*jam sannjásam iti práhur
jógam tam viddhi pándava
na hj asannjasta-sankalpó
jógí bhavati kaščana*

“**T**o, čemu se říká odříkání, je také jóga neboli spojení s Nejvyšším, protože nikdo se nestane jógím, pokud se nezřekne touhy po smyslovém požitku.” (Bg. 6.2)

V Bhagavad gítě jsou popsány tři základní druhy jógy - karma jóga, gjána jóga a bhakti jóga. Jógové systémy je možné přirovnat ke schodišti. Někdo je na prvním schodu, někdo na druhém, jiný může být v polovině a další může být až nahoře. Když někdo pokročí na určitou úroveň, říká se mu karma jogín, gjána jogín

atd. Služba Nejvyššímu je však společná pro všechny. Rozdíl je pouze v různém stupni vývoje. Proto Šrí Krišna říká Ardžunovi, aby pochopil, že odříkání (sannjása) a jóga jsou totožné, neboť bez osvobození od tužeb a smyslového požitku se člověk nemůže stát ani jogínem, ani sannjásím.

Existují jogíni, kteří dělají jógu pro peníze, ale to není skutečná jóga. Všechno je třeba zapojit do služby Bohu. Bez ohledu na to, jestli máme nějakou obyčejnou práci nebo jestli jsme sannjásí nebo jogíni, musíme dělat všechno pro uspokojení Krišny. Když neustále myslíme na to, jak sloužit Krišnovi, a jednáme s tímto vědomím, můžeme se stát skutečnými jogíny nebo sannjásíny.

Jogín i válečník

Na prvním stupni jógového žebříčku stojí práce. Nikdo by si neměl myslet, že když se rozhodne začít s jógou, musí přestat pracovat. V Bhagavad gítě Krišna žádá Ardžunu, aby se stal jogínem, ale nikdy mu neřekl, aby přestal bojovat. Právě naopak. Jistě nás napadne

otázka, jak je možné být jogínem a zároveň válečníkem. Myslíme si, že jóga znamená vzpřímeně sedět na osamělém místě se zkříženýma nohama a s přivřenýma očima se soustředit na špičku nosu. Proč tedy Krišna žádá Ardžunu, aby se stal jogínem a zároveň šel do strašné války? Ale právě toto je tajemství Bhagavad gity – člověk může zůstat vojevůdcem a současně být největším jogínem a největším sannjásinem. Jak je to možné? Je to možné, jedná-li člověk s vědomím Krišny. Musí bojovat pro Krišnu, pracovat pro Krišnu, jíst pro Krišnu, spát pro Krišnu a věnovat Krišnovi všechny své činnosti. Tak se stane největším jogínem a největším sannjásim. To je celé tajemství.

V šesté kapitole Bhagavad gity Šrí Krišna poučuje Ardžunu, jak provádět meditativní jógu, ale Ardžuna ji odmítá s tím, že je příliš obtížná. Proč je tedy Ardžuna považován za velkého jogína? Ardžuna sice odmítl meditativní systém jógy, ale Krišna ho prohlásil za největšího jogína, což zdůvodnil slovy „neustále na Mě myslíš“. Myslet na Krišnu je základem všech systémů jógy – ať je to již hatha, karma, gjána, bhakti nebo jakýkoliv jiný druh jógy, oběti nebo dobročinnosti. Všechny doporučené činnosti duchovní realizace vyúsťují ve vědomí Krišny. Skutečná dokonalost lidského života je neustále myslet na Krišnu, i když člověk vykonává různé druhy činnosti.

Dokonalé štěstí

V počátečním stádiu se doporučuje stále pracovat pro Krišnu. Neustále musíme hledat nějakou povinnost nebo nějaké zaměstnání, protože zůstat nečinný bytí i jen na jednu vteřinu není dobré. Když díky těmto činnostem uděláme postupný pokrok, není pak nutné neustále pracovat. Budeme činní uvnitř a budeme stále myslet na Krišnu. Na začátku se však doporučuje plně zaměstnávat své smysly ve službě Krišnovi. Existuje mnoho různých činností, které je možné dělat jako službu Krišnovi. Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny je určena k tomu, aby poskytla začínajícím oddaným vedení při těchto činnostech. Ti, kteří pracují s vědomím Krišny, mají pocit, že den

nemá dost hodin na to, aby mohli plně sloužit Krišnovi. Student vědomí Krišny je dnem i nocí činný a všechno dělá s velkou radostí.

To je úroveň dokonalého štěstí – neustále pracovat pro Krišnu a snažit se šířit vědomí Krišny po celém světě. V hmotném světě se člověk po celodenní práci unaví, ale když někdo pracuje s vědomím Krišny, může zpívat Haré Krišna a oddaně sloužit dvacet čtyři hodiny denně a nikdy se neunaví. Budeme-li opakovat nějakou hmotnou vibraci, budeme za chvíli vyčerpáni. Na duchovní úrovni však o únavě nemůže být ani řeči. Duchovní úroveň je absolutní. V hmotném světě všichni pracují pro smyslový požitek. Zisk z práce v hmotném světě lidé používají k uspokojení svých smyslů. Skutečný jogín však po takových plodech netouží. Netouží po ničem jiném než po Krišnovi a Krišna je neustále zde.

(Dokonalost jógy, 2. kapitola) ❁

**Šrí Šrí
Nitái Navadvípačandra**

Maháprasádam

SLADKOSTI • SLANÉ KEŠU • ČIDVA • SMĚS OŘECHŮ A SUŠENÉHO OVOCE

K DOSTÁNÍ:

- v restauraci Góvinda Soukenická, Praha
- v chrámu ISKCON Lužce
- online na www.govindashop.cz (pouze pokud objednáváte i jiné zboží z e-shopu)
- možnost zaslání poštou - samotné maháprasádam objednávejte na e-mailu ss.fm@seznam.cz

Modi se setkal s oddanými ze Simhāčalam

Jaký extatický víkend je za námi!

Po extatické a úspěšné oslavě Ratha játry ve Vídni, hlavním městě Rakouska, se oddaní ze Simhāčalam zúčastnili přivítání indického premiéra Narendry Modiho v Mnichově.

S našimi staršími oddanými, Narahari a Nandímukhí mátádží, jsme se dostali do první řady. Bylo to velice vzrušující!

Modi přišel přímo k nám a byli jsme jediní, u koho se zastavil. A naše dárky přijal hlasitým Haré Krišna. Neuvěřitelné!

Narahari a Nandímukhí mu darovaly:

- Božstvo Narasimhy
- Narasimha pavitram
- tradiční gudžarátský vastram
- knihu Ochrana krav od Jeho Svatosti Krišny Kšétry Svámího.

Po přivítání ministerského předsedy jsme poskytli rozhovor dvěma indickým zpravodajským kanálům.

Jsme vděční za tuto příležitost a vzrušující událost v Mnichově jsme si užili.

Simhachalam.de (27.6.2022)

Bhaktivedanta Manor se připojil ke gratulantům britské královně Alžbětě II. během oslavy jejich 70 let na trůnu. „Haré Krišna! Přejeme Jejímu Veličenstvu nádherné platinové jubileum tento víkend, protože oslavujeme celoživotní službu královně Britům z různých komunit, kultur a prostředí.

V průběhu let nám její laskavá i pevná ruka nabízela zářný příklad důstojnosti, služby a milosti – děkujeme, Vaše Veličenstvo.“

Matka Višákhá, než se přestěhovala do Spojeného království, napsala pro časopis Back to Godhead článek „Royal Duty, Divine Duty“ (Královská a božská povinnost) s odkazem na královnu Alžbětu II.

Přečíst si ho můžete na: <http://btg.krishna.com/royal-duty-divine-duty/>

Chrám vědeckého planetária

zveřejnil na svých webových stránkách (tovp.org) videa vysvětlující uspořádání vesmíru podle Véd. Jejich autory jsou členové ISKCONu, například Dánavír Gósvámí, Sadápúta dás, Čaitanja Čandra dás, Kéšavánanda dás a další. „Jde o extrémně složité a někdy i matoucí téma, protože máme co do činění s předmětem, který má různé úrovně reality, hrubou a jemnou, a často dokonce nepochopitelnou.

V důsledku toho se někdy i názory vzdělaných badatelů na konkrétní témata mohou lišit, nemluvě o tom, že se liší od perspektiv hrubohmotných vědců, kteří se zabývají pouze přímým smyslovým vnímáním,“ píše se mimo jiné v sekci s videi. A například i to, že koncepty vědecké kosmologie vyjádřené v těchto videích nemusí nutně reprezentovat názory oddělení kosmologie TOVP.

Dopis Kadamby Kánany Svámího

Drazí vaišnavové, drazí žáci, drazí přátelé a všichni, přijměte prosím mé pokorné poklony. Všechna sláva Šrílovi Prabhupádovi.

Mé modlitby a požehnání žákům.

Nedávno, když jsem slavil své 69. narozeniny, jsem meditoval o Šrílovi Prabhupádovi, který na sklonku svého života vykonal tak úžasné věci.

Co se týče mé osoby, nedávné zdravotní prohlídky v Jižní Africe i v Londýně bohužel ukázaly rakovinu, která z kolorektální oblasti metastázovala do mé prostaty a plic. Jeden lékař mi řekl, že to sice není konec mého těla, ale že je to začátek jeho konce.

Chápu, že tato zpráva bude pro vás šokující, ale budu mluvit na rovinu, a nebudu věci skrývat.

Když se zpětně dívám na svůj život, žasnu, jak moc byl požehnan milostí Šríly Prabhupády, mého duchovního mistra, a všech vaišnavů. Chtěl bych poděkovat každému z vás, starších, vrstevníků, i mladších.

Drazí oddaní Křišny, dotkli jste se mého srdce svou oddaností, upřímností, laskavostí, odvahou a štědrostí. Vaše společnost mě proměnila a vykoupila. Jsem Vaším vděčným služebníkem.

Co tedy dělat? Vstoupil jsem do poslední etapy svého života a čekám, kolik času mi Pán dá. Mahárádžovi Paríkšitovi bylo uděleno sedmidenní varování a moji lékaři naznačují, že mi bude dáno mnohem více. Nemám tedy důvod si stěžovat. Modlím se, abych mohl jít ve stopách Mahárádže Paríkšita.

V osobní rovině si přeji, abych zbývající čas dobře využil k naslouchání a zpívání o Křišnovi. Dokud budu moci, chci také naplno pokračovat v kázání. Mé zhoršené zdraví mi však velí, abych omezil své cestování a pečlivě si vybíral zbývající aktivity.

Všechny projekty, do kterých jsem zapojen, hodlám projednat s jejich vedoucími. Mám v plánu setkat se se všemi svými žáky, možná ne hned, ale s každým – buď mezi čtyřma očima, na skupinových setkáních, osobně nebo on-line, nebo na shromážděních ve Vrindávanu atd.

Od 25. května do 13. června budu v USA, kde navštívím festival Sadhu Sanga v Utahu a Ratha Yatru v New Yorku, kde se setkám se sádhu. Doufám, že se tam pobavím a přidám, co budu moci, než ukončím svou účast na některých zbý-

vajících projektech. Pak se vrátím do Londýna a do Evropy. Nejsem si jistý, jak se kalendář bude vyvíjet. Možná se ještě zúčastním některých akcí, které byly naplánovány dříve, ale uvidíme, co mi dovolí můj zdravotní stav, jak se bude čas posouvat. Uvažuji o cestě do Vrindávanu na Rádháštami.

Samozřejmě očekávám lavinu reakcí na toto nečekané oznámení. Někteří z vás se možná prostě ozvou s láskyplnými vzkazy, které se zrodily z vaší laskavosti, a jiní se možná budou ptát, jak to ovlivní naše již dohodnuté plány. Jiní se možná budou cítit touto zprávou citově dotčeni a znepokojeni. Všechny těchto reakcí si budeme velmi vážít a budeme je považovat za hodné rychlé odpovědi. Zatím se mnou prosím mějte trpělivost, protože nebudu schopen okamžitě odpovědět na všechny zprávy, které mi ze své laskavosti a zájmu možná pošlete. Budu se snažit ze všech sil, ale nebudu schopen odpovědět na všechny najednou.

I nadále Vás budu informovat o mém aktuálním zdravotním stavu.

Moc vám děkuji.

Váš služebník

Kadamba Kánana Svámí 🙏

O Vrindávanu

Nejdříve si pojďme zanalyzovat svůj vztah s Vrindávanem a potom se podívejme, jak ho můžeme rozvinout. Pán Čaitanja vysvětlil, že toto je pět nejdůležitějších aspektů v oddané službě, která nás může rychle dovést na úroveň lásky k Bohu, i když je vykonáváme jen trochu.

*sádhu-sanga, náma-kírtana,
bhágavata-šravana, mathurá-vása,
šrí-múrtira šradhdhája sévana*

Člověk by se měl sdružovat s oddanými, zpívat Svaté jméno Pána, naslouchat Šrímad Bhágavatamu, pobývat v Mathuře a s vírou uctívat Božstvo.

Mathurá-vása – pobývat v Mathuře nebo Vrindávanu. Musíme se tedy stát obyvatelem Vrindávanu. Musíme si uvědomit, že Vrindávan je náš domov. Teď jste v České republice a já jsem v Novém Góvardhanu v Austrálii. Ale naše část je vždy ve Vrindávanu, protože Vrindávan je náš domov. Teď jsme daleko od domova v cizích zemích, jako je Česko, nebo Austrálie, a i když to může být velice pěkné, tak přesto – jak můžeme být plně spokojeni, když to prostě není jako Vrindávan! Když jsme v cizí zemi, vždy toužíme jít zpátky domů. V pasu mám zapsanou adresu bydliště „Vrindávan“. To se mi dost líbí a myslím, že je to příznivé, doufám, že mě to dovede zpět do té svaté země. Nikdo ve

Vrindávanu, ani člověk, ani zvíře, nikdy nestoupne na otisky Krišnových nohou, které zdobí jemný písek Jamuny.

„Banyánový strom je jako most přes Jamunu se svými velkými větvemi rozprostírajícími se z jedné strany na druhou. Pasáčci si na tom mostě hrají a znovu a znovu přechází z jedné strany na druhou. Na jednom místě měl dutinu jako palác. Na dalším místě měl příjemnou větev jako pohovku. Na dalším místě byla větev pokrytá popínavými rostlinami jako houpačka. Jaké místo k zábavám Krišnovi nenabízelo tento banyánovník?“ Gópál Čampu 1.84-85.

Jak mohu kdy zapomenout na Vrindávan?

Nálada Vrindávanu

Dalším bodem, na který bychom měli pamatovat, je důvod, proč je Vrindávan tak úžasný. Je sídlem Krišny. Krišna činí Vrindávan úžasným a bez Něj bychom o Vrindávan neměli vůbec zájem. Když Krišna odešel z Vrindávanu do Mathury, někteří pasáči se rozhodli také Vrindávan opustit, protože už tam pro ně nic nezbyvalo.

Bhauma Vrindávan, pozemský Vrindávan v tomto světě, se neliší od duchovního světa. Je ale pokryt vrstvou jóga máji, kvůli které vypadá jako chrámová vesnice v severní Indii. Nicméně duchovní povaha probleskuje jako záře i skrze tento pokryv, a ačkoli nemůžeme skutečně vnímat dhám v jeho plné transcendentální slávě, přesto cokoli vidíme, je už samo o sobě inspirující. Prabhupáda poukazyval na to, že si nemůžeme jen tak koupit jízdenku do Vrindávanu. Vrindávan bude vyjeven Krišnovou milostí. Navštívili jsme to místo v se-

verní Indii, jižně od Dillí, ale někdo se může zeptat, zda jsme skutečně byli ve Vrindávanu? A přesto na to nikdy nezapomeneme.

„Když Krišna a góповé vidí, že je čas podojit krávy, přivedou je do chlívů z drahokamů obklopených lotosovými květy a stromy kalpa vrikša.“ Gópál Čampu 1.74, Šríla Džíva Gósvámí.

„Když Krišna nehraje na svou flétnu, voda tekoucí Jamuny se podobá tekutým safírům. Když Krišna hraje na svou flétnu, Jamuná ustrne v extázi a stane se zemí vykládanou safíry. Takto slouží Krišnovi buď jako voda, nebo jako země.“ Gópál Čampu 1.80, Šríla Džíva Gósvámí.

Ve svém komentáři k první kapitole desátého zpěvu Šrímad Bhágavatamu Madhváčárja říká, že Mathurá je stav vědomí. Je fakt, že pokud chce někdo vstoupit do Vrindávanu, musí ho zrealizovat uvnitř. I když můžeme být fyzicky ve Vrindávanu v severní Indii, uvnitř jsme možná ve skuteč-

nosti do Vrindávanu nevstoupili. Abychom mohli vstoupit do Vrindávanu v nitru, musíme se dostat do nálady služby. Taková oddaná služba je vykonávána pod autoritou vznešeného vaišnavy. Abychom se tedy stali Mathurá vásimi, musíme rozvinout vnitřní vztah s Vrindávanem pomocí rozvoje našeho vztahu s Krišnou skrze oddanou službu.

Váš domov můžete proměnit ve Vrindávan zpíváním Svatého jména a bhadžanů vaišnavských áčárjů, zvaním vaišnavů, zdobením stěn transcendentálními obrázky, kterým Prabhupáda říkal okna do duchovního světa. Tím, že do svého domu přivedete Šrímad Bhágavatam a budete ho číst. Z vašeho srdce můžete udělat Vrindávan neustálým zpíváním Svatého jména, nonstop, v pokorném stavu mysli. Vrindávanu můžete dosáhnout trpělivým vykonáváním oddané služby v chrámu Pána. Vrindávanu můžete dosáhnout milostí pravého duchovního učitele. 🙏

Síla knih Šríly Prabhupády

Rozdával jsem knihy ze stolečku v novozélandském městě Hamilton, když ke mně přišel opilý bezdomovec a zeptal se: „Znáš Ježíše Krista?“ Jak všichni distributoři knih vědí, takhle začíná těžká chvíle. Tak jsem řekl: „Ano, je to syn Boží.“

Šokovaně a nevěřícně se na mě podíval. „Věříš tomu?“ zeptal se. Ujistil jsem ho, že ano, a najednou se zklidnil. Začal si prohlížet knihy. Jednu zvedl a řekl: „Dostal jsem tuto knihu! Myslel jsem, že je to odpad, tak jsem ji spláchl do záchodu.“

V tu chvíli jsem se u toho chlapíka vzdal veškeré naděje. U stolku stála dáma, která se skutečně zajímala o knihy, a tak jsem se začal věnovat jí. Ten chlápek byl velmi rušivý opilý „vtipálek“, ale naštěstí se ukázalo, že tato dáma je častou návštěvnicí Mantra Lounge. Jmenovala se Michelle. Velmi ráda čte a už si přečetla Šrímad Bhágavatam a Čaitanja Čaritámrtu. To bylo teda něco, protože nevypadala zrovna jako člověk,

Prabhupádovy knihy změnily bezdomovce v nadšeného bhaktu.

GHÍ MÁDHAVA

Ghí všeho druhu pro jednotlivce i pro obchody, každý se může zapojit do distribuce nektaru.

Více info najdete na www.ghicko.cz
 Email: info@ghicko.cz
 Eshop: www.madhava.cz
 Telefon: 737 558 859, Řetová 127, 56141, okres Ústí nad Orlicí, Východočeský kraj.

kteřý by toho tolik přečetl. „Musíte vytisknout ještě další knihy,“ řekla. „Protože tyhle všechny už jsem četla.“

Řekl jsem: „Příští týden vám přivezu Prabhupádovu Lílámritu.“ Vypadala nadšeně.

Náhle ten opilec ukázal na Snadnou cestu na jiné planety. „Můžu si ji vzít?“ zeptal se. „Dám příspěvek.“

„Dobře, jen ji nespláchněte do záchodu,“ řekl jsem.

Slíbil mi, že to neudělá, a byl tak nadšený, že začal přemlouvat Michelle, aby si taky koupila výtisk, i když už si přečetla všechny knihy. Bylo to legrační, a pak oba odešli. Snažil jsem se mu dát prasádam, ale on důrazně odmítl. „Jím jen alkohol,“ řekl.

Příští týden, když jsme s Joelem opět rozdávali knihy na stejném místě, přišel k našemu stolu opět onen opilec a oči mu zářily.

„Haré Krišna! Haré Ráma!“

Řekl mi, že si přečetl celou knihu a že se mu moc líbila. „Chci se vzdát drog, alkoholu a hazardních her! Chci jít na Gólóku Vrindávan!“

Úplně jsem ztratil řeč. Pohroužil se do stolku s knihami a vzal odtud Bhágavatam 1.1. Zeptal se mě, zda je to ta kniha zmíněná ve Snadné cestě. Trochu ji prolistoval, ale příliš ho to nepřesvědčilo. Tak jsem mu ukázal Bhagavad gítu. I tu si prolistoval, ale stále nebyl dost nadšený.

Pak zahlédl Cestu dokonalosti. „Páni, můžu si vzít tuhle?“ zeptal se. Na dvě sekundy otevřel prázdnou stránku a řekl: „Jo! Vezmu si tuhle!“ Dal příspěvek. Nabídl jsem mu prasádam, ale on znovu odmítl. Vzal si knihu a odešel.

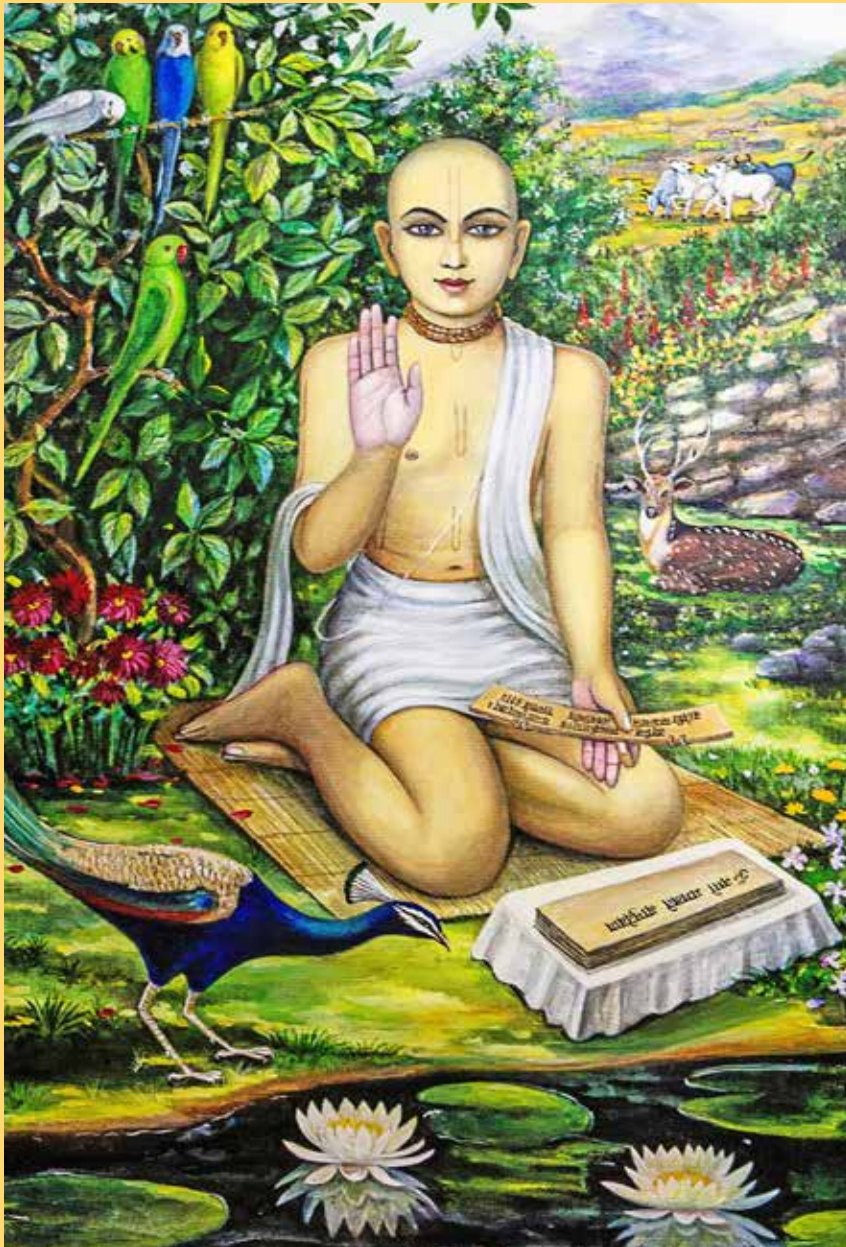
Příští týden prošel kolem stolku s oholenou hlavou a vypadal docela střízlivě a mírumilovně.

Řekl mi, jak se jmenuje, a také to, že dočetl Cestu dokonalosti. A byl zcela přesvědčený o Prabhupádově učení.

„Krišna je ta cesta!“

Vybral si Nad iluzí a pochybami a zeptal se, jestli by si ji mohl vzít. Řekl jsem, že ano, a dal mu růženec, aby mohl začít zpívat. Pak se zeptal: „Myslíš, že bych si mohl dát muffin?“ Konečně! Vzal si prasádam a odešel, šťastný a klidný. Pro mě to byl zřejmý důkaz toho, jak mocné jsou knihy Šríly Prabhupády. Dokážou proměnit zdánlivě beznadějného, opilého a rozzlobeného křesťana bez domova v oddaného Krišny.

*Všechna sláva Šrílovi Prabhupádovi!
Váš aspirující služebník,
bhakta Caleb*

Hlupák, který Mě nevidí všude, nemá v úctě všechny živé bytosti. Kvůli tomuto nedostatku jsou jeho duchovní činnosti jako nabízení obětí do popela. Taková osoba bez víry nezíská ze svých činností žádný dobrý výsledek.

**Džíva Gósvámí
Bhakti Sandarbha 1.106.77**

Sankírtan člověka naučí neposlouchat mysl

Úspěšná fotografka Kandarpa Maňdzari prošla v 90. letech, téměř jako všichni oddaní v té době, „ohněm sankírtanu“. A i když se dnes žíví fotografováním, nálada neustálé modlitby, která je spojená s rozdáváním knížek na ulici, jí doprovází stále. Její nedávný projekt Gópi, který vyvolal mezi oddanými spoustu pozitivních reakcí i požehnání jejího duchovního učitele,

ať v tom pokračuje, je podle jejích slov jejím pokorným pokusem využít svých schopností jako fotografky ve vědomí Krišny.

Jsi jedna z prvních zákyň Bhaktivaibhavy Mahárádže a dlouho jsi úspěšně rozdávala knížky. Kde se u tebe vzala touha změnit rozdávání knížek na focení?

Ve skutečnosti se to dělo postupně. S manželem Sádhuem Daršanem jsme se připojili k vědomí Krišny na začátku 90. let. A právě v té době bylo kolektivní vědomí oddaných hodně zaměřené na rozdávání knížek. Myslím, že v tom období byl, alespoň na krátkou dobu, na sankírtanu asi každý. Všichni jsme do toho byli zapálení. Byli jsme mladí a měli jsme hodně sil. A i když moje povaha není úplně extrovertní, ale spíš introvertní, a byla jsem i hodně stydlivá, měla jsem touhu potěšit Šrílu Prabhupádu a duchovního učitele. Proto jsem na sankírtan šla. Chodili jsme všichni. Byla jsem pak na sankírtanu sedm let. Ale nebylo to tak, že bych rozdávala knížky pořád. Když jsem se cítila ze sankírtanu poněkud unavená, Bhaktivaibhava Svámí mě neustále podporoval v tom, ať to změním. Ať jsem chvíli v chrámu, kde je klid, ať vařím nebo chodím na oltář. Tak jsem to neustále měnila.

A jak jsi přešla k focení?

S manželem jsme žili sedm let v chrámu. Nebyl to grihastha život, žili jsme spíš jako brahmačáři a brahmačáriní. Potom jsme z chrámu odešli a začal klasický život grihasthů – dítě, dům, větší životní náklady. A i když Sádhu ještě chodil na sankírtan rozdávat, hledali jsme nějaký způsob, jak se adaptovat na vnější svět, jak se finančně zajistit. Měli jsme samozřejmě potíže, jako každý. Život není jenom rovná čára, procházeli jsme různými zkouškami. A měla jsem i zdravotní problémy. Sankírtan už proto nepřicházel v úvahu. A tak jsem se pár let hledala. Nevěděla jsem přesně, co bych chtěla dělat. Věděla jsem, že mám v sobě touhu pracovat s uměním, ale neměla jsem v tomhle ohledu žádnou školu... nevěděla jsem, odkud začít.

Fotografie přišla až za nějakou dobu, a to právě milostí mého duchovního učitele Bhaktivaibhavy Svá-

miho. Stalo se to, když jsme se přestěhovali ze Srbska do Čech. Byla zrovna Ratha játrá. Už si nepamatuji, jak přesně se to stalo, ale dostala jsem do ruky fotoaparát Bhaktivaibhavy Svámího, protože bylo potřeba udělat pár fotek z Ratha játry. O focení jsem neměla ani páru, fotila jsem na automatické nastavení, ale líbilo se mi to. Ten pocit. A tak to všechno začalo. To byla ta jiskra, která to vše podnítila.

Duchovní učitel tě v tom focení od začátku podporoval?

Od samého počátku jsem měla jeho obrovskou milost. A právě i díky jeho podpoře jsem byla inspirovaná se pořád zdokonalovat. On sám má veliké zkušenosti s fotografováním i s vytvářením videí. A byl tak milostivý, že mi na úplném začátku vysvětloval základy, hlavně ohledně nastavení fotoaparátu, a vždy mě žádal, ať mu posílám své pokroky ve fotografii. Radil mi. A občas

i kritizoval. Například, když byly fotky nedostatečně ostré. A potom trval na tom, že se musím stát profesionálem. Cokoliv v životě děláme, je důležité dělat na

Ano. Na začátku letošního roku jsem představila Bhaktivaibhavovi Maharádžovi nějakou svoji práci a on pak řekl Sádhuovi Daršanovi, že přišel čas, abych začala dělat nějaký Krišny si vědomý projekt. Tak jsem přemýšlela, jak to udělat, protože ve fotografii to není stejné jako například u malování. Hodně tu záleží i na modelu. V malbě si konečnou podobu mnohem víc vytváříš sám. Ve fotografování ale musíš pracovat s tím, co máš před sebou. Přemítala jsem nad tím, co vlastně udělat a jak začít. Jak ve fotografii vytvořit propojení duchovního a hmotného světa. Myslela jsem si, že to bude hodně těžké.

A zároveň jsem nechtěla, aby z toho byl nějaký kýč. Modlíla jsem se k Rádhárání, aby mi nějak pomohla, protože mi už bylo jasné,

vysoké úrovni. Občas jsem s ním mluvila také o tom, jak tuto svoji práci využít ve vědomí Krišny. Ale on na mě nikdy nespěchal. Říkal mi, ať pokračuji, ať se stanu „profíkem“, a potom se věci samy odkryjí.

Je tvůj současný cyklus Gópí právě tou věcí, která měla přijít, až se staneš „profíkem“? Že jsi v něm zaměstnala své schopnosti ve vědomí Krišny? Vnímáš to tak?

že v tom prvním pokusu asi Krišna nebude. Protože zatím jsem nenašla odpovídající model, který by mohl být Krišnou. Proto vznikl projekt Gópí, protože našťastí máme hodně krásných, mladých dívek. S velkou pomocí mé drahé duchovní sestry Kamaly Maňžari, která se postarala především o praktické záležitosti okolo focení. Do projektu se nakonec zapojilo šest mladých děvčat z farmy, která všechna byla moc šikovná a při focení pěkně následovala pokyny. Projekt Gópí je takový můj pokorný pokus využít svoje schopnosti jako fotografky ve vědomí Krišny.

Jak se ti s modelkami, které jsou většinou z druhé generace oddaných, pracovalo?

Byly skvělé. Když jsem si říkala, kde najít vhodné modelky pro ztvárnění gópí, napadlo mě, že okolo farmy je spousta mladých dívek. Ani jsem si je nijak nevybírala, říkala jsem si, ať se přihlásí, kdo chce. Nemusely mi posílat fotku, abych si vybírala podle vizáže. Řekla jsem si, že to zkusím a uvidím, jak to dopadne. A potom jsem poprosila Kamalu Maňžari, jestli by mi s tím nepomohla, protože ty dívky zná, a u těch, kterým ještě nebylo osmnáct, se zeptala i jejich rodičů, jestli s tím souhlasí. To pro případ, že by pak fotky šly například do nějakého časopisu.

Kamala Maňžari to dala dohromady manažersky, udělaly jsme si na WhatsAppu skupinku, a potom jsem jim říkala, co mají všechno udělat. Radila jsem jim, jak se obléct, jak se namalovat, a když jsem přišla na farmu, tak byly všechny už hezky připravené. A docela nadšené. S doplňky na vlasy nám pomohla Rásabihári, zázemí včetně prasádam nám poskytla Džaj Gópínátha a s dýmovicemi, které dodaly fotkám atmosféru, pomohl Sádhu Daršan. A ty fotky se pak opravdu povedly. Poprosila jsem také, aby si předtím něco přečetly – o Rádhárání a o gópích, aby

do sebe nasály trochu devocionální nálady. Aby to nebylo obyčejné focení, protože jsem potřebovala, aby se tam dostaly odpovídající emoce. A myslím, že udělaly skvělou práci.

Z čeho jsi vycházela při vytváření té překrásné, snové atmosféry, která je na tvých fotografiích? Jak tě to napadlo?

Stejně jako všechno ostatní, i tohle přišlo časem. Člověk se prostě nevzbudí ráno s tím, že už přesně ví, co a jak. Byla to hodně dlouhá cesta. Jak při samotném focení, tak i hodiny sezení u počítače, práce s Photoshopem a různé semináře. Člověk se musí pořád učit. Fotografií se zabývám víc než deset let. A tenhle styl

dělám zhruba posledních pět. A proč právě tenhle styl? Sama nevím. Prostě mě to baví. Možná je to útěk do jiného světa. Jako dítě jsem hodně času trávila sněním, a to mi asi trochu zůstalo i do dospělosti.

Krišnovy příběhy se odehrávaly velice dávno. Nádech těch dávných časů je i ve tvých fotkách. Jak tu atmosféru vytváříš?

Portrét se vytváří jako souhrn různých elementů. Je důležité, jaký je model, jestli se dokáže naladit na roli, kterou fotíme. Potom správná póza jako vyjádření emoce. Vzhled. A nakonec i ten Photoshop, kde všechno doladím.

Podobně stylizovanými fotografiemi je v Česku proslulý například fotograf Jan Saudek. Co říkáš jeho práci? A vycházela jsi z něho při svém focení?

Saudek je určitě skvělý umělec. Ale nemůžu říct, že by mě jeho práce nějak inspirovala. Jeho fotky emočně hodně vycházejí z nižších kvalit hmotné přírody, z vášně a nevědomosti. Proto mi to nikdy nic moc neříkalo. Spíš si беру inspiraci od malířů jako například Mucha, Rembrandt či Monet. Jejich díla se mi líbí barevně a stylově. A tuto malířskou náladu se snažím pokaždé promítnout také do svých fotografií.

Co je pro fotografa nejdůležitější?

Je to jako ve všem – musíš dělat to, co máš rád. I když občas děláš věci, které máš míň rád, třeba i v té fotografii. Vždy je ale důležité mít v sobě zápal pro věc. Abys mohla jít dál. A pořád se zdokonalovala. To je také hodně důležité.

Co fotíš nejraději?

Mezi mými modely převažují ženy. Ty fotím nejraději. Dávám jim při tom možnost, aby se viděly jinak. Snažím se zachytit jejich vnitřní krásu. My, ženy, se často cítíme trochu „sražené“ a bez sebevědomí. A já je ráda fotím tak,

aby se viděly v jiném světle.

Plánuješ po Gópích nějaký podobný projekt?

Ano, zpětná vazba oddaných byla pro mě velice inspirující. Zatím jsem fotky dávala na Facebook a spousta oddaných mi psalo, že by rádi viděli nějaké pokračování. Také Bhaktivaibhava Svámí byl hodně inspirovaný a milostivě mi dal požehnání, abych v tom pokračovala dál. Tak jsem z toho velice šťastná. Dalším projektem bude – pravděpodobně – Gópové. Možná Maňžarí. Při tom pokračování budu pracovat i s chlapci, i s děvčaty. Podobným způsobem. A touto cestou prosím oddané o požehnání, abych mohla ale-

spoň trošku zachytit náladu duchovního světa. Protože to vůbec není jednoduchá věc.

slouchat mysl a ty její příběhy. I když každá oddaná služba je hrozně důležitá, každá v sobě skrývá výzvy a každá si žádá odevzdání.

Co ti dává fotografování?

Svobodu. A také možnost se vyjádřit. Pro mě je poněkud obtížné vyjádřit se slovy, musím nad tím hodně přemýšlet. Ale fotkou se vyjadřuji víc. Je to můj způsob vyjádření se. Fotografování je pro mě teď životní cestou. A navíc je to možnost, jak tím můžu něco udělat i pro Krišnu.

Je možné, že jsi díky sankirtanu a díky tomu, že ses na něm očistila, pochopila, co chceš se svým životem dělat dál?

Takhle bych to úplně nepojala. Protože osoba, kterou sankirtan očistí úplně, nepotřebuje nic jiného než sankirtan. Je vidět, že jsem měla ještě nějaké materiální touhy a potřebovala jsem se nějak vyjádřit. Ale pravdou je, že čas, který jsem strávila na sankirtanu, mi dal hodně. Protože sama víš, že být na ulici konfrontován s různými lidmi, z nichž mnozí v podstatě nic nechtějí, uvádí oddaného do stavu neustálé modlitby. A neustálého odevzdání se. To mě naučilo překonávat mysl a udržovat si koncentraci. Protože hodně často nás chce mysl stáhnout. Nebo srazit. A sankirtan hodně dobře člověka naučí nepo-

Kandarpa Maňdžarí déví dásí (Cristina Radnic)

Se svým manželem Sádhuem Daršanem dásem se připojili v roce 1990 na Prabhupádově maratonu na německé farmě Simhāčalam. V roce 1991 na Nrisinha Čaturdaší získali první zasvěcení. Jako oddaní žili v Německu, Srbsku, Makedonii a v Čechách. Mají dceru Ramani. Její práce je jí i koníčkem. Všechen svůj čas věnuje péči o svůj domov a fotografování.

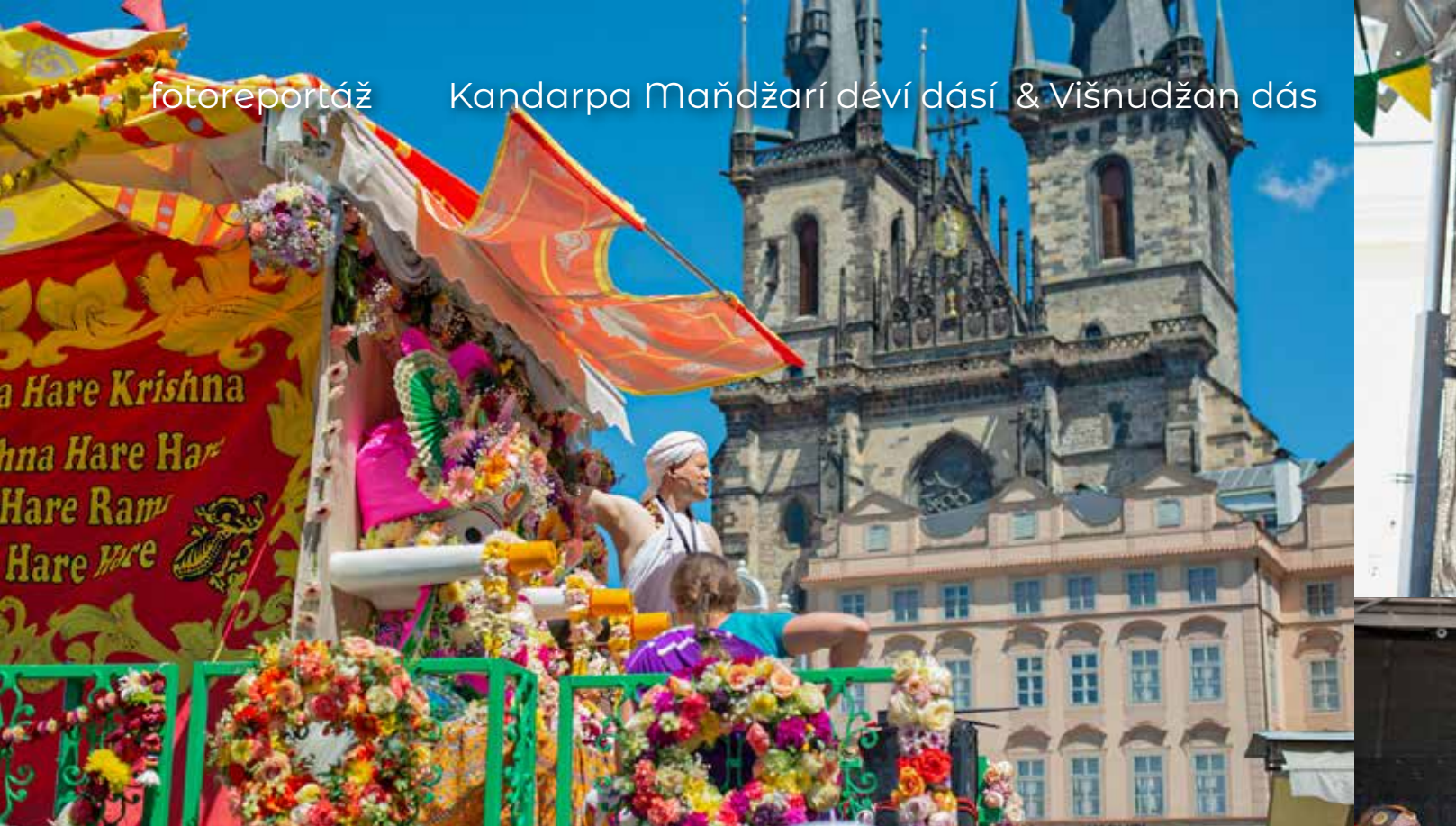
A co ti dává vědomí Krišny?

Během let čím dál víc poznávám pravdivost Prabhupádových slov – že se vědomí Krišny má přidat do života. Myslím, že většina z nás pocítuje obrovskou úlevu, když je do svého života aplikujeme správně. Vědomí Krišny je pro mě zázemí, kde všechno začíná a končí.

Modelky: Džáhnavi Čandriká déví dásí, bhaktin Gourángí, bhaktin Kanái, bhaktin Markéta, bhaktin Sarasvatí a Šjáma Sundarí déví dásí 🙏

fotoreportáž

Kandarpa Maňžarí déví dásí & Višnudžan dás

RATHA YATRA 2022

BĚHEM RATHA YATRY ODDANÍ ROZDA

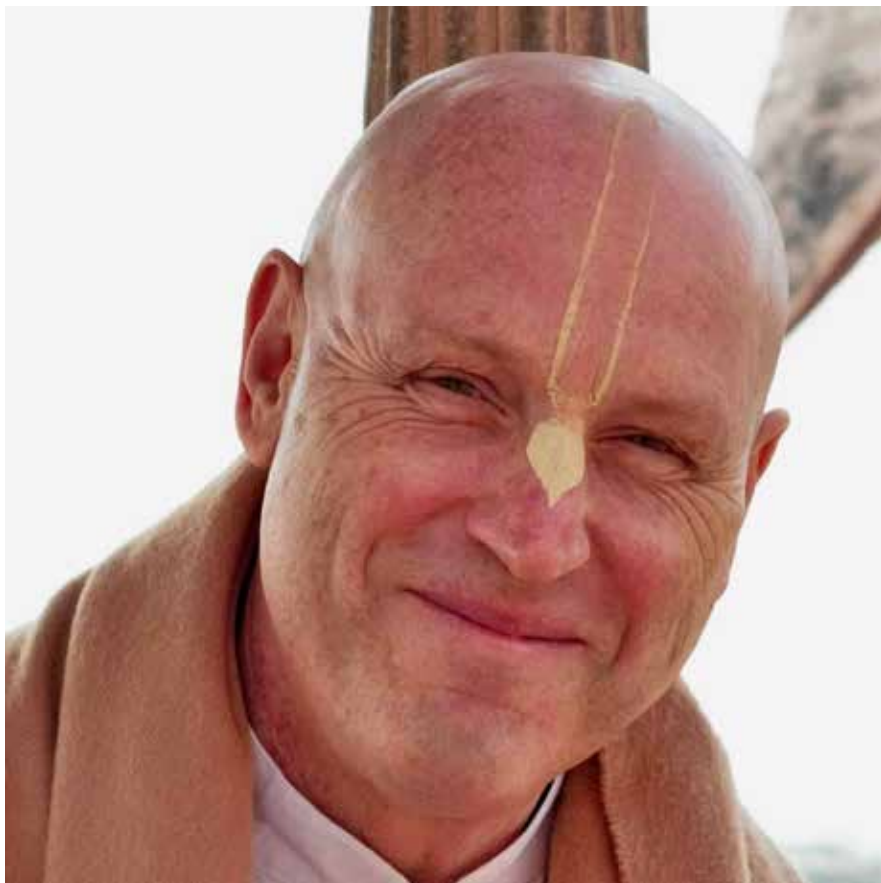
300 litrů kičří • 450 litrů mangového šríkandu •
1 500 papadamů • 30 kg pickles • 800 litrů nápoje •
50 litrů dálu • 6 000 mahá luglu • 450 kg ovoce

89 knih českých a spoustu anglických

Děkujeme!

Co je SILNÁ SÁDhana?

Můj učitel hry na mridangu Akiňčana Krišana dása mi nedávno požehnal tímto klenotem moudrosti o magii praxe: „Začni pomalu a buď přesný. Pomalým a přesným cvičením budeš nakonec hrát rychle a správně. Ale pokud budeš hrát na začátku příliš rychle, s chybnou technikou, nikdy nebudeš hrát rychle a dobře.“

Šri la Prabhupáda byl obhájcem metodické praxe. Rád říkával: „Kapka denně proderává kámen.“ Jednou ukázal na police knih, které v tak krátké době

napsal, a řekl svému služebníkov Šrutakirtimu dásovi: „To vše jsem udělal po troškách.“

Jedna z nejlepších věcí v lidském životě je, že se v něčem můžeme zlepšovat praxí. Ve skutečnosti si můžeme s poznáním a praxí v životě stanovit nový směr. Pokud se mi na mně nyní něco nelíbí, mohu se naučit nové způsoby, praktikovat je, a nakonec se změnit. Například pokud se chci stát vyrovnaným, mohu praktikovat nereagování na věci, jež lidé dělají a obvykle mi působí utrpení. Nebo pokud se mi nelíbí moje zaměstnání, mohu se přihlásit do školy, pečlivě studovat a díky

tomu získat nové zaměstnání. Šri la Prabhupáda poukazuje na tuto schopnost v lidech: „Nikdo se tedy nerodí jako bráhmana neboli inteligentní třída lidí, ale rozvojem poznání, praxí, dobrou společností, může dosáhnout vyšší úrovně života.“

Co je tedy ta věc zvaná praxe? Je to získání odbornosti v činnosti nebo stavu bytí opakováním. Praxe znamená opakování – nejčastěji houževnaté, trpělivé opakování, které je nutné pro mistrovství. Když vidíte někoho, kdo je v něčem zvlášť schopný, můžete si být jisti, že se v tom dobře cvičil. Aristoteles píše: „Věci, které se musíme naučit předtím, než je můžeme dělat, se učíme tím, že je děláme.“

Dobré vedení, vůle a pravidelná praxe – i když na počátku v malém rozsahu, ale pravidelně – tvoří vzelec pro zlepšení kvality života. To je vzrušující! Ale nejpozbudivější na tom je to, že postupně rostoucí praxí oddané služby může oddaný podvést smrt tím, že se stane velkou duší, a vrátit se k Bohu.

Nejvyšší oddanost

Pisma poskytují mnoho podrobností o tom, jak praktikovat oddanou službu. S pomocí písem a vedení pravého duchovního mistra je možné dosáhnout čisté lásky ke Šri Krišnovi. Pán Krišana učí Brahma ve Šri Brahma sanhitě (5.59): „Nejvyšší oddanost je dosažena neustálou snahou o seberealizaci pomocí důkazů písem, správného chování a vytrvalosti v praxi.“

Tato nejvyšší oddanost, čistá láska k Bohu, přináší sádhakovi bezpodmínečnou radost a štěstí a podle Šrí Čaitanji Maháprabhua to je konečný cíl života.

Svatý chlapec Šrí Prahlád uvádí devět obecných kategorií oddané praxe, které lze konat pro dosažení těchto pokladů: (1) naslouchání o Krišnovi; (2) opěvování Krišnových transcendentálních Svatých jmen, podob, vlastností, doprovodu a zábav; (3) vzpomínání na Krišnu; (4) sloužení lotosovým nohám Krišny; (5) úctyhodné uctívání Krišny šestnácti předměty; (6) modlení se ke Krišnovi; (7) stát se služebníkem Krišny; (8) považování Krišny za nejlepšího přítele; a (9) odevzdání všeho Pánu, jinými slovy, sloužení Mu tělem, myslí a slovy.

Šrí Prahlád přijímá těchto devět procesů jako čistou oddanou službu. A na závěr říká, že ten, kdo zasvětil život službě Krišnovi prostřednictvím těchto devíti metod, je ta nejucenější osoba, neboli získal úplné poznání.

Zpět k základům

Šrí Prahlád, jedna z dvanácti nejuznávanějších autorit ve védské literatuře, definoval těchto devět základních kategorií praxe jako rámec, na kterém máme stavět naše oddané životy. Navíc písmo a mistři bhakti vysvětlují hierarchii těchto praktik podle míry důležitosti, jak oddaný prochází různými úrovněmi vědomí Krišny.

Například Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí píše, že tou nejdůležitější praktikou bhakti, zvláště na počátku, je naslouchat o Krišnovi: „Na počáteční úrovni by měl neustále naslouchat kriš-

na-kathá. Říká se tomu šravana-dašá, stádium naslouchání.“

Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí dále říká, že oddaný postupuje na vyšší stupně oddané služby dveřmi své počáteční připoutanosti k naslouchání o Krišnovi. Navíc, i když písmo obsahuje hory pravidel, co dělat a nedělat, Padma Purána shrnuje nesčetné příkazy a zákazy do seznamu dvou: „Krišna je původem Pána Višnu. Musí se na Něho vždy myslet a nikdy na Něho nezapomenout. Všechny příkazy a zákazy zmíněné v písmech by měly být služebníky těchto dvou zásad.“

Dvě hlavní zásady

Krátký seznam oddaných praktik tedy zní: (1) Vždy myslte na Krišnu; a (2) Nikdy nezapomeňte na Krišnu.

Různí následovníci Pána Čaitanji také představili souhrnné seznamy oddaných praktik. Například Pán Čaitanja dává svému žákovi Šrílovi Sanátanovi Gósvámímu souhrnný seznam pouhých pěti položek a říká, že ze šedesáti čtyř částí (ang) oddanosti je těchto pět nejlepších: (1) sdružování se s oddanými; (2) zpívání Svatých jmen Pána; (3) naslouchání Šrímad Bhágvatamu; (4) žití na svatém místě

Svatý chlapec Šrí Prahlád uvádí devět způsobů oddané služby.

jako Mathurá nebo v chrámu; a (5) uctívání Božstev.

V odpovědi na otázku, kterou položil Sárvaabhauma Bhattáčárja, Čaitanja Maháprabhu dále zkracuje svůj seznam pěti nejdůležitějších položek na jedinou praktiku: „Potom se Bhattáčárja Čaitanji Maháprabhua zeptal: ‚Co je nejdůležitější činností oddané služby?‘ Pán odpověděl, že nejdůležitější je zpívat Svaté jméno Pána.“

Podobně Šrinátha Čakravartí Thákura ve svém komentáři ke Šrímad Bhágavatamu zvaném Čaitanja-mata-mañđušá uvádí to, co považuje za podstatu Maháprabhuových oddaných praktik: (1) Nejvyšší Osobnost Božství, syn Nandy Mahárádže, má být uctíván spolu se svým transcendentálním sídlem Vrindávanem; (2) Nejpříjemnější způsob uctívání Pána je ten, který konaly gópi z Vrindávanu; (3) Šrímad Bhágavatam je neposkrvněná autorita na všechno; a (4) Čistá láska k Bohu je konečným cílem života pro všechny lidi.

Dokonalost oddané služby

Analýza spletností těchto různých seznamů základních praktik a charakteristik oddané služby a jak je uplatňovat při tom, jak děláme pokrok, je mimo rozsah této knihy. Uvádím je zde jen proto, abych zdůraznil důležitost základů a inspiroval oddané v jejich praxi a vážném studiu vědy čisté oddanosti, jak ji Šríla Prabhupáda předestřel ve svých knihách.

Oddaní, kteří se tyto základy učí a neochvějně je uplatňují, se povznesou na nejvyšší úroveň dokonalosti oddané služby. Nebo, jak Šríla Prabhupáda říká:

„Úspěch je jistý pro toho, kdo je ve své praxi striktní.“

Tato zásada platí pro všechny oblasti praxe, dokonce i v hmotné oblasti. Oslavovaný mistr bojových umění Bruce Lee například dosvědčuje mocné výsledky opakovaného procvičování základů jeho disciplíny v tomto slavném výroku: „Nebojím se člověka, který praktikoval deset tisíc kopů jednou, ale obávám se toho, kdo praktikoval jeden kop deset tisíckrát.“

Vzhledem k tomu, že v současném věku většina lidí žije krátce a musí bojovat s mnoha rozptýlenými, tyto duchovní souhrny jsou nejen užitečné, ale také životně důležité. Dokonce i mezi nevyhnutelnými přerušeními a narušeními ve víru moderních životních povinností se může oddanému dařit v duchovním životě vhodným uplatněním základních oddaných praktik. Když Pán Čaitanja chválil ohromující duchovní účinnost pěti základních praktik vědomí Krišny, řekl Sanáta-

novi Gósvámímu: „Moc těchto pěti zásad je úžasná a je těžké jí porozumět. Člověk, který se nedopouští přestupků, může probudit svou spící lásku ke Krišnovi díky nepatrnému styku s nimi i tehdy, když v ně nevěří.“

A co se týče vrcholu všech procesů, které učil Maháprabhu – zpívání Svatých jmen Nejvyšší Osobnosti Božství – Šrímad Bhágavatam (11.5.36) prohlašuje: „Ti, kdo mají skutečně pokročilé poznání, jsou schopni ocenit podstatnou hodnotu tohoto věku Kali. Tyto osvícené osoby Kali yugu uctívají, protože v tomto pokleslém věku lze veškeré dokonalosti v životě dosáhnout jednoduše prováděním sankirtanu.“

Pět nejdůležitějších praktik

Zakladatel-áčárja ISKCONu Šríla Prabhupáda svým následovníkům předepsal následující základy: každý den džapovat nejméně šestnáct kol mahá-mantry Haré Krišna a vyhýbat se čtyřem pilířům hříšného

**Vždy myslíte na Krišnu
a nikdy na Něho nezapomeňte.**

života – jedení masa, nedovolenému sexu, požívání omamných látek a hazardu. Kromě toho denní chrámový program, který v ISKCONu zavedl, zahrnuje Maháprabhuových pět nejdůležitějších praktik oddané služby: zpívání Svatého jména, uctívání Božstva, žití na svatém místě, sdružování se s oddanými a naslouchání Šrímad Bhágavatamu.

Dokonce i ti, kdo nežijí v chrámu nebo v jeho blízkosti, mohou těchto pět položek oddané služby snadno začlenit do svých denních programů doma. Šríla Prabhupáda nám poskytl veškerou podporu, pokyny a vybavení, které k tomu potřebujeme.

Stručně řečeno, oddaná praxe doporučená Čaitanjou Maháprabhuem je tak mocná a snad-

no proveditelná, že ať žijeme kdekoliv a jakkoliv, v jakémkoliv stádiu života, můžeme udržet naši bhakti sádhanu silnou.

Samozřejmě, nejvyšší představitel učení Pána Čaitanji Šrí Rúpa Gósvámí říká, že podstatou všech rad je zařídit si naše životy tak, abychom byli zapojeni v oddané službě dvacet čtyři hodin denně. Ve skutečnosti mnoho veršů písem bhakti říká, že naše praxe by měla probíhat nepřetržitě (satatam nebo nitjam).

Šríla Višvanátha Čakravartí Thákura však povzbuzuje začátečníky radou, že nepřetržitá praxe bhakti může být chápána jako pravidelná, nebo alespoň každý den. Dále říká, že nepřetržitá praxe a vzpomínání na Krišnu jsou pro začátečníky neprak-

tické a že brát takové pokyny písem doslova může způsobit, že začátečníci, kteří nemohou tyto doslovné interpretace následovat, ztratí víru v zásady bhakti. Uzavírá, že pro ně „satatam znamená ‚každý den‘, ne ‚každým okamžikem‘“.

Nyní, když jsme slyšeli o síle následování základních praktik oddané služby, uvedu pět důležitých charakteristik silné sádhany a rozvedu způsoby, jak je můžeme rozvíjet. Silná sádhana má pět základních charakteristik: provádí se se správným postojem, je pravidelná, je pozorná, je zaměřená na cíl a nejlépe se provádí podle vlastních schopností.

*Pokračování příště
(z knihy *Náš rodinný podnik*)*

govindashop.cz
Soukenická 27, 110 00 Praha 1

POSOLENÝ CHLEBA

Kázání je podstata

Při všem, co děláš, závišej na Mně a jednej vždy pod Mojí ochranou. Při této oddané službě si Mě buď plně vědomý.

Bhagavad gítá 18.57

Některé aspekty knižní produkce znali nebo byli schopni odborně provádět pouze někteří oddaní. Jisté informace o výrobě knih byly přísně tajné, a každý věděl, že některé informace by mohly být nebezpečné pro některé z našich nejdůležitějších oddaných jako Sannjás dás, Kamalámala dás, a později, Brahmánanda dás. Brahmánanda například začal tisknout knihy na ukradeném tiskařském stroji. Poté, co jsem se oženil a měl syna Šačisutu, bydleli jsme ve stejném domě, kde tiskl. Stroj byl ukraden s pomocí člověka, který pro nás tajně tiskl knihy. Když společnost, pro kterou tiskař pracoval, obdržela nový tiskařský stroj, Brahmánanda přivezl nákladák, ten starý si vzal a toho muže uplatil velkým množstvím peněz. Stroj

je tam dodnes, symbol peněz a rizika vynaložených na tisk Prabhupádových knih.

Ilegální tiskárna

Bylo úžasné, jak jedné noci tři nebo čtyři lidé probourali cihlovou zeď přizemí tiskárny, přinesli těžký stroj do domu, a do rána opět postavili zeď, takže sousedé nepoznali, co se stalo. Později byla část horního patra domu, kde jsme měli tiskařský stroj, odříznuta, aby vznikl vchod. Po odstranění části podlahy se dalo snadno vstoupit do místnosti s tiskařským strojem. Obvykle, když Brahmánanda tiskl knihy, někdo byl venku a přehrával hlasitou hudbu kvůli přehlušení rámusu stroje.

Mnoho let poté, co byl tiskařský stroj nainstalován v tom domě, a po legální registraci ISKCONu, několik předních oddaných a přátel hnutí Haré Krišna navštívilo Arménii a velmi je potěšilo, když viděli ten tiskařský stroj, aby získali jasnou představu, jak byly knihy tištěny. Požádali Brahmánandu dáse,

aby stroj zapnul a vytiskl pár stránek Gity. Když jej pro ně zapnul, vzali ze stroje trochu inkoustu a udělali si tečku na čela jako popelem z posvátné ohňové oběti. Také stroji po vytištění několika stránek složili poklony.

Diplom za tisk

Jednoho dne mě Sannjás zavolaal a zeptal se mě, jestli bych pro Krišnu vykonal důležitý úkol. Řekl, že tiskař navrhl, že si místo peněz za tisk knih vezme vysokoškolské diplomy. Jeden oddaný v Abcházii byl tak odevzdaný vydávání knih, že dychtil vzdát se diplomu, aby jej tiskař mohl prodat na černém trhu. Diplom měl pro tiskaře velkou cenu a my oddaní jsme měli málo peněz, a tak jsme se rozhodli s obchodem souhlasit. Celé naše vydávání a distribuce knih byly tak jako tak nezákonné. Sannjás po mně chtěl, abych přivezl diplom od toho oddaného z Abcházie.

Dostal jsem letenku a odjel se setkat s Vakréšvarem Panditem dásem, který Sannjásovi nabídl diplom výměnou za tisk knih. On a někteří další oddaní mě vzali za město, aby mě nikdo nenašel nebo neobjevil naše sídlo. Oddaní mi tam vyprávěli úžasné, povzbudivé příběhy o lidech, kteří přijali vědomí Krišny v jejich zemi. Atmosféra byla přátelská, a byl jsem šťastný, že jsem s nimi mohl strávit trochu času. Měli dvě krávy a malou farmu. Další den jsem se vrátil do Jerevanu s diplomem.

Rodina oddaných

Jindy jsem měl to štěstí navštívit dům Ambaríše Prabhua v Suchumi, když jsem se snažil shromážďovat finanční prostředky na tisk knih. Byl to první oddaný, o němž jsem věděl, že se jeho rodiče také stali oddanými. Byla to úžasná rodina; otec, matka a syn, všichni velmi vážní oddaní Pána Krišny. Bylo tak osvěžující navštívit dům, kde byl každý oddaný! Tajně doma skladovali knihy a postupně je předávali oddaným na distribuci.

Pozvali mě zase někdy na návštěvu, abych s nimi chvíli distribuoval knihy v jejich městě. Tak jsem tam za pár týdnů přijel, po Gorbačovově výnosu zatknout všechny členy Haré Krišna. Bylo tam zatčeno mnoho oddaných, ale já jsem o tom nevěděl. Jakmile jsem se přiblížil k domu, zatkli mě dva policisté a vzali mě na policejní stanici. Když mě vedli nahoru, uslyšel jsem známé hlasy. Policie mě vtlačila do místnosti, kde seděl Ambaríša Prabhu, kterého již zbili. Jakmile jsem ho uviděl, chtěl jsem mu říct „Haré Krišna“, ale on mrkl a odvrátil se ode mě, takže jsem pochopil, že není třeba dávat policii najevo, že se známe.

Kírtan ve vězení

Po mnoha otázkách a kletbách mě policie poslala do vazby, kde jsem slyšel Ambaríše a některé další oddané zpívat Haré Krišna. Policisté mě zbili a nechali na mě hroživě štěkat dva velké psy. Psi vypadali, jako kdyby mě chtěli kousnout. Skákali mi skoro až k obličejům. Jejich doširoka otevřené tlamy a hlasité štěkání byly velmi děsivé. Bylo hroživé vidět bílé zuby těch obrovských psů se slinami stříkajícími mi občas na obličej. Jen jsem zavřel oči a začal jsem zpívat mantru Haré Krišna tak hlasitě, jak jsem mohl. Pět nebo šest policistů se mi smálo a měli ošklivé poznámky. Po chvíli mě vzali do jedné místnosti a vhodili mě dovnitř jako kus hadru.

Byli tam nějací další muži a okamžitě se mě začali ptát, proč jsem byl zatčen. Po zodpovězení všech jejich otázek jsem se sesunul na nedalekou dřevěnou lavici.

Sarvabhavana das (vlevo) a jeho nejlepší kamarád Šačísúta das.

Ráno jsem se připojil ke zpěvu oddaných z okolních místností. Bylo uklidňující být součástí toho zvláštního kírtanu ve vězení. Někteří zločinci začali zpívat s námi, ale ostatní byli poněkud urážliví a stěžovali si nebo nás kritizovali. Jeden ze zločinců se mě zeptal, jestli bych mohl vyřídít nějaké důležité poselství jeho manželce a bratrovi. Vysvětlil mi, jak přesně se dostanu do jeho domova. Měl jsem si vše zapamatovat, protože jsme nesměli mít tužku ani papír. Poté, co jsem byl třetí den ráno propuštěn, následoval jsem přesně jeho pokyny, a jeho rodina byla velmi šťastná za informace, které jsem jim dal. Řekli mi, že se hezky postarají o všechny členy Haré Krišna, pokud je vláda pošle do pracovních táborů, protože tam mají dobrého přítele.

Když mě policie pustila, dali mi peníze na jízdenku na vlak do Jerevanu. Řekli mi, že mě tam již nechtějí vidět, nebo mě nechají ve vězení.

(z knihy Posolený chleba, která již brzy vyjde) 🍞

Šrí Krišna: dokonalý věděc

Adaptováno z článku od Jeho Svatosti Bhaktisvarúpy

Když upřímně, střízlivě a bez předpokladů přemýšlíme vše je v něm dokonale uspořádané. Bez pečlivého chaos. Neexistoval by viditelný a kvantifikovatelný

Dámódara Gósvámího (1937 - 2006)

o vesmíru, musíme přiznat, že plánování by ve vesmíru panoval kosmický řád.

Moderní vědci zkonstruovali automaty, roboty, a v neposlední řadě vyvinuli umělou inteligenci. Ale i za umělou inteligenci je lidský mozek – mozek programátora, který „umělou inteligenci“ do softwaru počítače naprogramoval. Albert Einstein byl přesvědčen, že za všemi fyzikálními zákony musí existovat dokonalý mozek. Když mluvíme o vědci, o programátorovi, znamenají tyto pojmy člověka – s mozkem a inteligencí. Neosobní mozek neexistuje. Védské texty postulují, že dokonalý vědec a nejvyšší programátor, hybatel, pod jehož vůlí se řídí celý vesmír, se jmenuje Šrí Krišna a je známý jako Nejvyšší Osobnost Božství. Šrí Krišna v Bhagavad gítě říká: „Jsem to Já, kdo řídí celý vesmírný řád. Z Mé vůle se vesmír znovu a znovu projevuje, a z Mé vůle je na konci věků zničen.“ (Bg. 9.8).

Složité stroje

Slunce je od Země vzdálené něco přes sto padesát milionů kilometrů. Každý den dodává planetám obrovské množství tepla, světla a energie. Velmi nepatrný zlomek sluneční energie, která dopadá na Zem, je asi stotisíckrát větší než veškerá energie používaná v našem průmyslu. Celková energie, kterou Slunce vyzařuje za jedinou sekundu, by stačila k udržení funkce jednoho kilowattového elektrického zařízení po dobu deseti trilionů let. Jinými slovy energie, kterou Slunce vyzařuje za jednu sekundu, je větší než celkové množství energie, kterou člověk spotřeboval za celou svou historii. [Fred Hoyle, *Astronomy* (Garden City, New York Doubleday and Company, 1962), s. 232.]. Slunce je jen jednou z nespočetných hvězd v tomto vesmíru.

V posledních dvou stech letech jsme postavili tisíce a tisíce uhel-

ných, vodních, či jaderných elektráren, které dodávají teplo, světlo a energii v omezeném množství. Ale Šrí Krišna zásobuje z jednoho zdroje, ze Slunce, celou naši planetu neomezeným množstvím světla, tepla a energie. Krišna říká: „Síla Slunce, která rozptyluje temnotu celého tohoto světa, pochází ode Mne. Také svit Měsíce, světlo a teplo ohně jsou Mým výtvorem.“ (Bg. 15.12).

Od submikroskopické říše atomu po rozpínající se dosahy galaktických soustav – hmotný vesmír se řídí fyzikálními zákony a principy. Je jako složitý, dobře promazaný hodinový stroj. V posledních šedesáti letech vědci a inženýři dokázali prostřednictvím nosných raket vyslat na oběžnou dráhu kolem naší planety nespočet satelitů. Ale Šrí Krišna, dokonalý vědec, bez námahy vysílá do vesmíru gigantické satelity, jako jsou planety a hvězdy, které jsou dokonale vybavené vším potřebným a fungují po miliardy a triliony let. V Bhagavad gítě Krišna říká: „Vstupuji do každé planety a díky Mé energii každá zůstává na své oběžné dráze.“ (Bg. 15.13).

Dokonalé zákony

Zákony vytvořené dokonalým mozkem jsou navždy dokonalé. Slunce nikdy nevyjde na západě a nezapadne na východě. Duha, svým způsobem „reklama“ Krišnovy dokonalosti, je díky zákonům

lomu viditelná pouze tehdy, když je Slunce za pozorovatelem. Každý rok se na severní a jižní polokouli střídají roční období. Když je u nás léto, u protinožců je zima. To způsobuje inklinace osy zeměkoule na její oběžné dráze. Tato inklinace činí 66 stupňů, ne 50 či 70 stupňů. S takovou přesností vypočítal Šrí Krišna, dokonalý kosmický vědec, funkci střídání ročních období na severní a jižní polokouli.

Také na molekulární úrovni je Šrí Krišna dokonalým vědcem. Německý lékárník Ludwig Clamor Marquart (1804 – 1881) zjistil, že barvy květů jsou způsobeny chemickými látkami zvanými antokyany. Jejich vůně jsou způsobeny chemickými látkami nazývanými terpeny a terpenoidní sloučeniny. Molekulární rámce pro tyto sloučeniny se pohybují od velmi jednoduchých struktur až po velmi složité sítě. Kafr je například terpenoidní sloučenina. Charakteristická vůně citronů je způsobená molekulou zvanou limonen, což je jeden z jednoduchých terpenů. Charakteristické barvy v mrkvi a rajčatech jsou způsobeny molekulami nazývanými karotenoidy, což jsou vyšší formy terpenů. Molekulární struktura pro každou konkrétní barvu nebo aroma je jedinečná. Malá změna polohy několika atomů v molekule, malá změna geometrie molekuly nebo nepatrná změna velikosti molekuly

Intelligence a schopnosti dokonalého vědce, Šrí Krišny, jsou nepředstavitelné.

může způsobit, že se barva změní z oranžové na červenou, na jemné, příjemné aroma, nebo na odporný zápach. Chuť se mění ze sladké na hořkou.

Kosmická laboratoř

Na jednom okraji najdeme nejmenší molekulu, molekulu vodíku, která obsahuje pouze dva atomy vodíku. Na druhém okraji najdeme obří molekuly, jako jsou proteiny a nukleoidové kyseliny (DNA a RNA), stavební kameny všech živých organismů, které obsahují nespočet atomů vytvořených pro určitou funkci. Krystalický vzor každé molekuly je jedinečný. Geometrický tvar pro chlorid sodný (běžná sůl) je například krychlový. Dřevěné uhlí, grafit a diamanty jsou všechny odvozeny ze stejného prvku, uhlíku, a přesto je lesklý a průhledný diamant extrémně tvrdý, zatímco grafit je měkký, černý a neprůhledný.

To je způsobeno rozdílem v krystalických formách těchto molekul. V krystalové mřížce diamantu je každý tetraedrický atom uhlíku obklopen čtyřmi dalšími atomy uhlíku ve vzdálenosti 1,54 angströmů (jeden angström = 1×10^{-10}). Naproti tomu u grafitu jsou tři vazby každého atomu uhlíku zdeformovány tak, že leží ve stejné rovině, přičemž

čtvrtá vazba směřuje kolmo k této rovině, aby se spojila s atomem uhlíku sousední vrstvy.

Tímto způsobem můžeme citovat bezpočet příkladů molekulárních sítí tak fantasticky a jemně uspořádaných, že se chemici nemohou vynadivit dokonalému chemikovi, který všechna tato nádherná umělecká uspořádání vyrábí ve své kosmické laboratoři. Inteligence a schopnosti dokonalého vědce, Šrí Krišny, jsou nepředstavitelné (ačintja). Jak by se mohl poctivý, nepředpojatý chemik zdržet ocenění úžasných děl Šrí Krišny, dokonalého vědce? Profesoru R. B. Woodwardovi z Harvardu, nositeli Nobelovy ceny za chemii (1965), a profesorovi A. Eschenmoserovi z Curychu trvalo jedenáct let, než syntetizovali molekulu vitamínu B12. Dohromady bylo zapojeno devadesát devět vědců z devatenácti různých zemí, aby splnili tento jeden úkol. [James H. Krieger, Chemical and Engineering News, 12. března 1973, str. 16.]. Ale Šrí Krišna vytváří všechny tyto složité molekuly podle libosti.

Modlitby k Bohu

Je až paradoxní, že když někteří vědci znovu a znovu selhávají ve svých pokusech vyrobit něco synteticky a napodobit dokonalost

Krišnova stvoření, vědomě či nevědomě se k Němu modlí o pomoc. Není to snad důkazem toho, že existuje dokonalý vědec a že přirozeným postavením všech lidí je hledat v nouzi ochranu Boha? Vezměme například explozi, ke které došlo uvnitř kosmické lodi Apollo 13 během jejího pokusu o přistání na Měsici 11. dubna 1970. Přistávací modul Apollo byl vyroben stovkami vědeckých a technologických mozků a stál miliony dolarů. Nikdo nemohl předvídat, že dojde k výbuchu. Když se to však stalo a životy tří astronautů byly v ohrožení, požádali účastníci mise všechny lidi na Zemi, aby se modlili k Bohu za bezpečný návrat astronautů. V okamžiku smrtelného nebezpečí má většina lidí tendenci vyzvat Boha, i když jindy na Něj zapominají.

Dalším aspektem dokonalé vědy dokonalého vědce, Šrí Krišny, je sociální uspořádání. I mezi nižšími formami živých bytostí má sociální organizace velmi důmyslnou strukturu. Například ve včelstvu se o včeli královnu starají trubci (včelí samečci), zatímco dělnice celý den sbírají nektar z květů. Je úžasné, jak včely se svými drobnými těly dokáží nasbírat tak velké množství medu pro sebe a koneckonců i pro nás. I uspořádání včelích pláství je z hlediska architektonického designu naprosto dokonalé. Afričtí termiti staví vysoké hliněné „domy“, do kterých je dírkami zaveden vzduch, který působí jako klimatizace. Kde se termiti naučili zvládat tuto technologii, když ne od dokonalého vědce, který sídlí v jejich srdci a dává jim poznání?

Zákon gravitace

V Bhagavad gítě Krišna říká: „Dlím v srdcích všech a ode Mne pochází paměť, poznání a zapo-

Je úžasné, jak včely se svými drobnými těly dokáží nasbírat tak velké množství medu pro sebe a koneckonců i pro nás.

mnění. Všechny Vědy jsou určeny k poznání Mě; Já jsem sestavil Védantu a jsem znalcem Véd.“ (Bg. 15. 15). Láskyplný vztah mezi matkou a jejím dítětem je patrný i u mravenců. Během monzunového období v tropických zemích, kdy přírodu bičují ohromné přívaly deště, malí mravenci utíkají, aby našli úkryt. Vajíčka se svými potomky přitom nesou na hlavě. Pavouk vytváří své pavučiny s velkou dovedností, aby sloužily jako jeho úkryt a také aby v nich chytil svou kořist. Bourec morušový spřádá stovky metrů jemných hedvábných vláken, aby vytvořil kokon pro své několikaměsíční zakuklení, než se metamorfózuje do těla motýla. Uvnitř drobného semínka, menšího než hořčičné, je přítomna celá síla velkého stromu, jako je banyán či baobab. Nejvyšší Pán tvoří, udržuje a chrání všechny živé bytosti, malé i velké. Krišna říká: „Navíc, ó Ardžuno, jsem plodící semeno všech existencí. Neexistuje žádné bytí – pohyblivé nebo nehybné –, které by beze Mne mohlo existovat.“ (Bg. 10.39). Hlavním problémem materialisticky založených vědců je, že v žádném případě nezohledňují existenci Krišny, dokonalého vědce. Buď z nevědomosti, či na základě jejich ateistické předpojatosti.

Když Newton viděl padat jablko, ptal se, proč a jak jablko spadlo. Kdo však pád jablka způsobil, nezjišťoval. Jako odpověď na svůj dotaz objevil zákony gravitace. Jeho odpověď byla, že jablko spadlo pouze kvůli gravitačním zákonům. Ale kdo je oním zákonodárcem, který stvořil gravitační zákony? Jablko také nepadne ze stromu, když je zelené, ale až když je zralé. Newtonova gravitační teorie proto k vysvětlení pádu jablka nestačí. Za pádem jablka, a tím pádem i za

Když Newton viděl padat jablko, ptal se, proč a jak jablko spadlo. Kdo však pád jablka způsobil, nezjišťoval.

gravitačním zákonem, je mnoho dalších příčin. V Bhagavad gítě stojí, že Krišna je příčinou všech příčin. (Bg. 7.19). Kromě toho musí vědci vědět, že i ta malá schopnost, kterou mají, je jim darována dokonalým vědcem. Krišna říká, paurušam nrišu: „Já jsem schopností a nadáním každého člověka.“ (Bg. 7.8).

Tajemství přírody

Kosmologové a astronomové se s obrovskou vervou snaží pochopit, co je vesmír, jaká je jeho velikost a časové měřítko jeho vzniku. Jak dalece budou úspěšní při hledání skutečné odpovědi na své pokusy,

to ukáže až čas. Faktem však je, že nikdy nebudou schopni plně odhalit tajemství přírody, která je produktem stvoření Krišny, dokonalého vědce. Upřímný člověk si je vědom, že je omezený ve svém poznání. Například nelze dokonale poznat strukturu Slunce, naší nejbližší hvězdy. Žába, která žije ve studni hluboké tři metry a široké metr, nemá ponětí, jak hluboký a rozsáhlý je Tichý oceán. Přesto spekuluje, že by mohl být pět nebo nanejvýš deset metrů hluboký a pět metrů široký. Přirovnává ho ke své studni. Snažit se chápat to, co je za hranicemi našich

omezených smyslů, je ztráta času a energie.

Veškeré poznání je již obsaženo v autorizovaných písmech, Védách. Duchovní učitelé v Indii proto člověka už od nepaměti nabádají, aby přijal poznání od nejvyšší autority, dokonalého vědce, Šrí Krišny. Šrí Krišna je apaurušeja - není omezen čtyřmi nedokonalostmi podmíněné duše, která dělá chyby, má nedokonalé smysly, má sklon podvádět a podléhá iluzi. Podrobnosti o stvoření tohoto hmotného vesmíru a živých bytostí, jako jsou polobozi, lidé a další, jsou uvedeny ve Šrímad Bhágavatamu, prvním zpěvu, kapitole třetí, verších 1 až 5. Popis hmotných a duchovních vesmírů je kompletně uveden v páté kapitole Brahma samhity a z Bhagavad gíty dostáváme jasnou informaci, že celý hmotný vesmír je pouze zlomek tvůrčí energie Nejvyššího Pána, Šrí Krišny. Většina Pánovy tvůrčí energie se projevuje v duchovním nebi zvaném Vaikunthalóka.

Duchovní vesmíry

Šrí Čaitanja Maháprabhu (1486 - 1534), Zlatý avatár (inkarnace) Nejvyšší Osobnosti Božství Šrí Krišny, Sanátanovi Gósvámímu (1488 - 1558), jednomu ze svých důvěrných žáků, jasně vysvětlil povahu a rozlohu těchto duchovních vesmírů. Šrí Čaitanja vysvětlil, že zatímco hmotné vesmíry mají omezenou délku a šířku, nikdo nedokáže změřit délku a šířku všech vaikunthských planet. Tyto vaikunthské planety jsou jako okvětní lístky lotosového květu a hlavní část tohoto květu je středem všech Vaikunth.

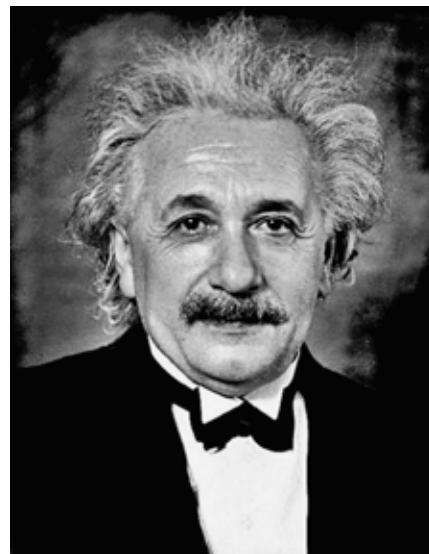
Tato část se nazývá Krišnalóka nebo Gólóka Vrindávan. Nejvyšší Pán, Šrí Krišna, má své původní věčné sídlo na této planetě. Ostat-

ní Vaikunthy také obývají obyvatelé, kteří oplývají šesti výsadami - dokonalým bohatstvím, silou, věděním, krásou, slávou a odříkáním. Na každé vaikunthské planetě má své věčné sídlo jiná expanze Krišny. Materialističtí vědci nemají žádné informace o tomto rozsáhlém poznání. Jejich drobné mozky nemohou odhalit všechna tajemství vesmíru. Krišna říká: „Ó synu Prithy, věz, že jsem původní semeno všech existencí, inteligence inteligentních a udatnost všech udatných... Ó dobyvateli bohatství [Ardžuno], žádná Pravda není vyšší než Já. Všechno spočívá na Mé existenci jako perly na niti.“ (Bg. 7.10). Jen hlupáci neuznávají existenci Nejvyššího Pána, Šrí Krišny (Bg. 7.7). V Bhagavad gítě Šrí Krišna říká: „Ničemové, kteří jsou pošetilí, nejnižší mezi lidmi, jejichž znalosti jsou ukradeny iluzí a kteří holdují ateistické mentalitě démonů, se Mi neodevzdávají.“ (Bg. 7.15).

Dokonalý mozek

Místo popírání a zpochybňování existence dokonalého vědce, Pána Šrí Krišny, Nejvyšší Osobnosti Božství, by mělo být hlavní povinností všech skutečných vědců ocenit dokonalý mozek Pána a Jeho všudypřítomné, úžasné projevy. Vědci si sice mohou nárokovat zásluhu za objevení rádia, televize, počítačů, pokroku v medicíně, atd. Ale faktem je, že všechno už tu bylo, protože z ničeho nemůže nic vzejít. Pokud někdo tvrdí, že něco vynalezl nebo že mu cokoli patří, je to jen plagiátor a zloděj. Kopíruje a krade majetek Nejvyššímu Otci Šrí Krišnovi a tvrdí, že je to jeho. Nic nám nepatří. Všechno patří Krišnovi.

Šrí Íšópanišad jasně říká: „Vše živé i neživé ve vesmíru ovládá a vlastní Pán. Člověk by měl přijí-

Vynálezy vědců mají často katastrofické následky.

mat pouze ty věci, které jsou pro něj nezbytné, které jsou mu vyhrazeny, a neměl by dychtit po tom, co mu nepatří, věda dobře, že vše je vlastnictvím Pána.“ (Šrí Íšópanišad, verš 1). Vědci sice dokážou napodobit úžasná a důmyslná díla dokonalého vědce. Ale jejich výtvořiny nikdy nejsou dokonalé. Naopak. Často mají katastrofální následky, jako je vynález atomové či vodíkové bomby, nebo současná klimatická krize, globální oteplování, způsobené neuvážlivým spalováním trilionů a trilionů tun fosilních paliv a s tím souvisejícím vypouštěním obrovského množství skleníkových plynů do zemské atmosféry.

V Bhagavad gítě, dokonalém pojednání dokonalého vědce, Šrí Krišny, nalezneme následující verš: „Člověk by měl meditovat o Nejvyšší Osobě jako o tom, kdo všechno zná, kdo je dokonalý vědec, kdo je nejstarší, kdo je svrchovaný vládce, kdo je menší než nejmenší, kdo je udržovatelem všeho, kdo je nepředstavitelný a kdo je za každých okolností dokonalou a nepomíjející osobností. Září jako miliony Sluncí. Transcenduje zákony hmotné přírody.“ (Bg. 8.9). 🌟

ÁJURVÉDA

PRO 21. STOLETÍ

1. část

Védská písmena, která předávají až do dnešních dnů znalosti dávných indických mudrců, obsahují poznání jak duchovní, tak materiální. Například pro udržování hmotného těla najdeme spoustu rad a pokynů v jedné ze čtyř hlavních Véd – v Atharvavédě, která je jakýmsi manuálem pro hmotný život.

Poznatky z ní a ze spisů, jako je Čaraka sanhitá, Sušruta sanhitá a Aštánga hridaja, se souhrnně nazývají ájurvéda – „věda o životě“. Ájurvéda se člení do osmi odvětví, jejichž některé názvy budete znát i z alopatické západní medicíny:

Interní medicína – hlavním spisem tohoto odvětví je Čaraka sanhitá od „hlavního internisty“, mudrce Čaraky.

Chirurgie hlavy, krku, očí

Obecná chirurgie – hlavním spisem je Sušruta sanhitá od „hlavního chirurga“, mudrce Sušruty.

Toxikologie – jedná se o nauku o použití protijedů.

Psychiatrie – péče o naše jemnohmotné tělo, zejména mysl; některé překlady zní doslova démonologie čili nauka o posednutí (bhúta vidjá).

Pediatric – zahrnuje porodnictví a také nauku o tom, jak mít dobré potomky.

Gerontologie – nauka o omlazení, tedy nikoliv v dnešním pojetí péče o staré a umírající.

Věda o plodnosti – věda o plodnosti a životní síle, která zahrnuje také nauku o afrodiziakách.

Z výše uvedeného přehledu je zřejmé, že v moderní medicíně jen těžko najdeme nějakou oblast, která by nebyla obsažena již v ájurvédě, ale naopak to tak úplně neplatí. Zejména v oblasti omlazování, poznání, jak mít dobré potomky, ale i v toxikologii by se toho mohla moderní medicína ze svého původního zdroje – ájurvédy – ještě hodně naučit.

Základním rozdílem mezi ájurvédou a alopatickou medicínou je důraz na prevenci a předcházení chorobám.

Ájurvéda zahrnuje komplexní návod, jak se starat o hmotné tělo tak, aby zůstalo co nejdéle zdravé a plné síly.

To je právě to, co je na ájurvédě tak zajímavé a přitažlivé. Nejedná se tedy o nauku jen pro ty, kteří chtějí léčit nemoci, ale pro každého, kdo chce sám převzít zodpovědnost za péči o své tělo. To je v dnešní době mnohdy špatně fungujícího zdravotnictví jistě zajímavá možnost.

Naučit se základy péče o své tělo sice vyžaduje trochu úsilí a nějaké to studium, ale vynaložené úsilí se vrátí v podobě zdravějšího a silnějšího těla.

Pokud chcete vědět víc o tom, jak se o sebe starat přirozeným způsobem a nebyt závislí na alopatické medicíně a moderním farmaceutickém průmyslu, tak si nenechte ujít pokračování tohoto sloupku v příštím čísle, kdy si rozebereme základní teorii ájurvédské medicíny – tzv. tri-dóšické pojetí fungování lidského těla. Dozvíte se trochu víc o fungování tří principů neboli dóš, jejichž názvy váta, pitta a kapha jste již mnozí jistě slyšeli. ☘

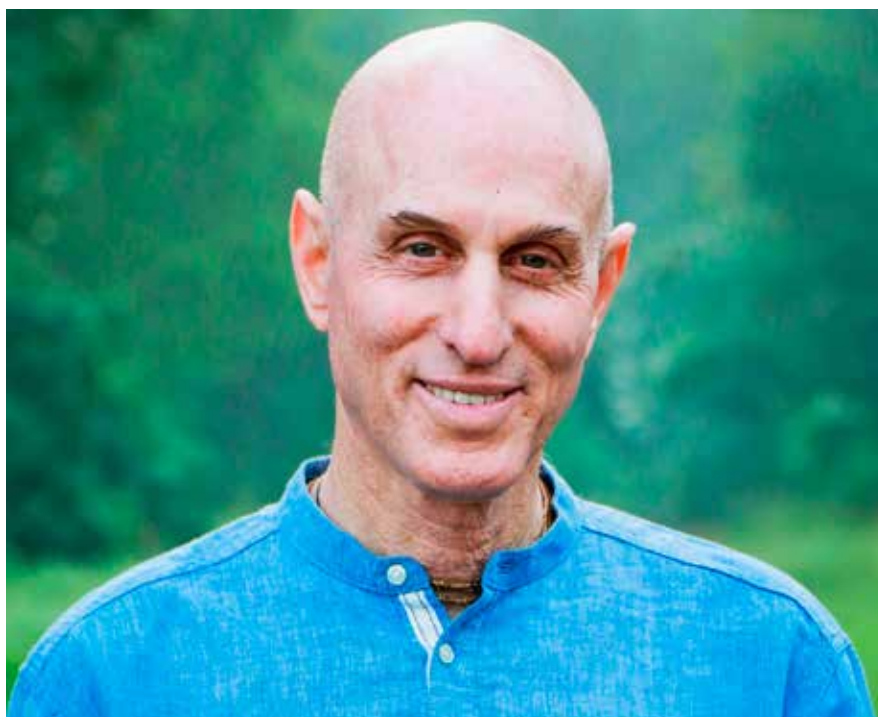

VYHÝBÁNÍ SE ZODPOVĚDNOSTI ve jménu duchovního života

Někdo utíká před realitou skokem do jiné reality. Když zpíváme Rádhá Mádhava, odcházíme do jiné reality, ale když dozpíváme, jsme opět konfrontováni s běžnou realitou života a musíme jí opět čelit. Nebo když čteme Bhágavatam, také se přeneseme do jiné reality. Ale nedokážeme tam setrvat 24 hodin denně a sedm dní v týdnu. A tak zkrátka musíme řešit realitu na základě naší varny a ášramu.

Když jsem byl mladý, ještě před tím, než jsem se stal oddaným, vůbec jsem si ne-uměl představit, že bych měl začít chodit do zaměstnání, měl jsem strach z běžného materiálního světa a jen ta představa pro mě byla traumatizující. A když jsem se pak připojil k vědomí Krišny, řekl jsem si, ó, to je skvělé, nemusím pracovat!

Ale pak byly potřeba peníze pro rodinu, a nakonec jsem pracoval velmi rád, protože to byla práce pro Krišnu. Mluvim o tom proto, abych poukázal na náladu, kterou můžeme vidět u některých osob, které se připojí k hnutí, a stane se to pro ně záminkou k tomu, aby se zbavili zodpovědnosti, ať už vnější nebo vnitřní. Vtipné na tom je to, že ve skutečnosti je proces vědomí Krišny o odchodu ze staré reality, respektive o transcendování reality tohoto světa. Ale Prabhupáda se na nás zlobil, když jsme materiální záležitosti zanedbávali. Jako mladí

oddaní si často myslíme, že toto zanedbávání je transcendence, a nelíbí se nám představa, že bychom se nadále měli zabývat věcmi v tomto materiálním světě, kterými jsme se zabývali předtím. A stejné to je i s našimi vnitřními záležitostmi. Snažíme se je raději přehlížet, abychom s nimi nemuseli nic dělat. A tak předstíráme, že nejsou.

Útěk před zodpovědností

Když žiješ v jeskyni, k čemu potřebuješ sociální dovednosti? Nemáš žádné vztahy, jen celý den děláš svůj bhadžan. Dobře, dosáhl jsi dokonalosti, odešel jsi plně do jiné reality. Ale tohle po nás Prabhupáda nechtěl. Chtěl, abychom čelili světu. A obzvlášť když vstoupíš do manželství a staráš se o rodinu, tak mu musíš čelit ještě více. A je to velmi podstatná věc.

Na začátku byla většina Prabhupádových žáků velmi mladá a on často řešil jejich útěk před zodpovědností ve jménu odevzdání se Krišnovi. Já se chci přece víc odevzdat, tak se musím některých věcí vzdát! A tak se vzdám grihastha ášramu nebo se vzdám zodpovědnosti za nějakou službu, když je obtížná. Proto s námi Prabhupáda o těchto věcech tolik mluvil, protože já i jiní oddaní jsme na začátku měli toto mylné pojetí a mysleli jsme si, že teď nemusíme mít žádnou zodpovědnost a že je to to nejlepší pro náš duchovní život.

Žádné zaměstnání, jen zpívání v ulicích a show, nějaké peníze přijdou, abychom si koupili, co potřebujeme, ale neviděli jsme, že pod tím je právě to zbavování se zodpovědnosti. Jestli se v tom poznáváte, zamyslete se nad tím, protože

Prabhupáda po nás chtěl, abychom byli zodpovědní. Byl velmi pečlivý. Všechno mělo své přesné místo. Neunikl mu žádný detail. Nic nedělal ve vášni. Samozřejmě se můžete dostat i do opačného extrému, kdy jste až obsesivní a řešíte každou věc tak, že od vás všichni utíkají. O tom ale nemluvíme.

Krišna se postará, Krišna to zařídí

Jednou jela skupina oddaných v USA na Rathajátru. Rozbilo se jim auto a přijeli pozdě. Prabhupáda se zeptal, proč nepřijeli včas, a oni reagovali v tom smyslu, že „taková májá, Prabhupádo, rozbilo se nám auto“. Jako by to byla její vina. Zkrátka takový ten klasický postoj, kdy oddaní v různých situacích reagují, že to je májá... ale Prabhupáda jim řekl, že to je jejich nezodpovědnost, že se lépe nestarali o své auto. Víte, jak to je... proč já bych se o to měl starat? Krišna se postará, Krišna

pošle, Krišna to zařídí. A tenhle postoj mají lidé nějak v sobě a pak se to stává alibismem, abychom nemuseli čelit tomu, čemu je potřeba čelit. A jak často říkám, pokud nebudeme čelit tomu, čemu je potřeba čelit, a nevyřešíme to správně, bude nás to pronásledovat neustále. Když se něčemu vyhýbáš, dříve či později tě to dožene.

Neztrácejte kontakt s realitou

Byt zodpovědný je naprosto zásadní aspekt vědomí Krišny. Naučte se, jak v tom udržovat rovnováhu. Budte pohrouženi v Krišnově líle, ve filozofii, protože pak nejste v tomto světě, ale stále musíte být propojeni s realitou života. Tohle vidíme poměrně běžně, přijde nový oddaný a je skutečně zapálený do vědomí

Krišny, a téměř každý pak má v jednu chvíli problém, jak například pokračovat v zaměstnání, které do té doby dělal, nebo v jiných věcech běžného života. Já chci jen být v chrámu a dělat službu, nic jiného!! To je naprosto běžné. Ale dokud máme materiální tělo, máme také závazky a pro náš duchovní život je škodlivé vyhýbat se materiálním zodpovědnostem. Přijmout je z nás udělá lepší a silnější oddané.

ze semináře
„Duchovní obcházení“ ☪

ZAPOSLOUCHEJTE SE

DO PŘEKRÁSÝCH VERŠŮ A
JEJICH HLUBOKÝCH VÝZNAMŮ
OD ŠRÍLY PRABHUPÁDY

ONLINE ČTENÍ
ZE ŠRÍMAD
BHÁGAVATAMU

Zoom | Youtube | Spotify

KONTAKT:
VARADA KRIŠNA DÁS
TEL.: 603 768 172

SPOLEČENSKÝ ŽIVOT DĚTÍ VZDĚLÁVANÝCH DOMA

Před pětadvaceti lety jsme se Krišnovým řízením ocitli ve městě Boise v Idahu, kde nebyl žádný chrám ani společenství oddaných. Abychom postupně mohli získat příznivou společnost, rozhodli jsme se, že založíme centrum. Zpočátku bylo těžké najít pro naše děti dobré přátele, ale jak náš chrám rostl a stále více lidí přijímalo vědomí Krišny za své, měly děti spousty přátel na hraní. Hrály spolu různé hry a někdy nacvičovaly dramata pro naše festivaly.

Děti jsou od přírody hravé a ke svým hrám potřebují kamarády. Když si hrají, používají svou kreativitu a fantazii, čímž

napomáhají svému celkovému růstu a rozvoji. Zároveň se tak učí důležitým sociálním dovednostem. Krišna se do her se svými přáteli často tak pohroužil, že zapomínal i jíst a matka Jašódá Ho k jídlu musela volat. Chápeme sice, že hra je pro děti nezbytnou činností, ale zároveň musíme dávat pozor, aby si naše děti hrály s kamarády vědomými si Krišny a mohly tak rozvíjet dobré zvyky.

Přespávání

Společnost je důležitá jak v duchovním životě, tak u jakékoliv jiné činnosti. Členové party tráví čas spolu, a stejně tak činí i oddaní, muzikanti nebo třeba matematici. Nechat naše děti přespát u kamarádů nebo jít na pyžamovou párty pro nás bylo těžké rozhodnutí.

Nakonec jsme chlapcům dovolili zůstat přes noc v domácnostech členů kongregace a dalších rodin oddaných, ale s hrůzou jsme zjistili, že když tam byli, celý den sledovali televizi nebo hráli videohry, protože jejich přátelé nevěděli, co jiného dělat. Také jsme si všimli jemných změn v jejich vědomí, jako byla náhlá touha po hračkách a hrách, které je předtím vůbec nezajímaly. Strávili jsme několik dní napravováním toho, co v cizím domě pochytili za pouhých pár hodin.

Nakonec jsme se rozhodli, že přespávat se bude jen u nás doma, aby chom mohli dohlížet na naše syny i jejich kamarády. Viděli jsme, že jeden nebo dva dobří přátelé oddaní jsou lepší než spousty přátel, kteří byli často neoddaní. Jako rodiče musíme na své děti bedlivě dohlížet a naučit je rozlišovat mezi dobrou a špatnou společností. Když je naučíme dělat inteligentní rozhodnutí a být při tom vůči ostatním zdvořilí, budou šťastné a později v životě nám za to budou vděčné.

Oslavy

Na oslavy neoddaných jsme chodili jen zřídkakdy, protože se zde obvykle podávalo maso, dorty s vejci, cibule, česnek a další nejedlé věci, zatímco my jsme jedli výhradně prasádam. Když jsme na oslavu jít museli, najedli jsme se předem doma a s dětmi jsme mluvili o tom, jak je důležité jíst jen prasádam. Děti potřebují opakovaná, něžná připomenutí. Můj mladší syn Gópál vzpomíná na svou zkušenost s vyhýbáním se neobětovnému jídlu na oslavách:

Matka nás učila, jak důležité je jíst výhradně prasádam

„Bylo to skoro, jako bychom s Krišnou měli tajnou domluvu, a rozhodně jsme ho nehodlali zklamat. Bylo to pro nás vlastně dost vzrušující. Pamatuji si, že doma jsme měli tak velký výběr čerstvého prasádam, že jsme se cítili spokojení. Moje matka často dělala pizzu a sušenky bez vajíček. Matka nás učila, jak důležité je jíst výhradně prasádam a jaká odříkání můžou tento princip provázet. Každopádně nám ale nepřipadalo, že nám něco chybí, protože kolem bylo vždycky spousty prasádam. Tato odříkání nám přišla jako zábava a měli jsme z nich opravdový pocit úspěchu.

Co na mě také dělalo velký dojem, byl fakt, že naši rodiče nikdy nešli nikam bez nás. Kamkoliv šli oni, šli jsme i my. Neexistovalo nic jako dospělé párty a dětské párty. Jejich život byl jako otevřená kniha. Jinými slovy, nikdy jsme si nemysleli, že jako dospělí budeme smět dělat věci, které teď jako děti dělat nesmíme. Jejich zábava byla taková zábava, která se líbila i nám. Pomáhali jsme jim vařit, uklízet, šít, oblékat Božstva, zahradničit, prát, procházeli jsme se, hráli, zpívali a tak dále. V našich raných letech jsme neměli moc oddaných, kteří by nám mohli dělat společnost. Měli jsme hlavně jeden druhého a spoustu věcí jsme probírali společně. Byli nejenom našimi rodiči, ale stejně tak i dobrými přáteli.“

Význam společnosti dospělých

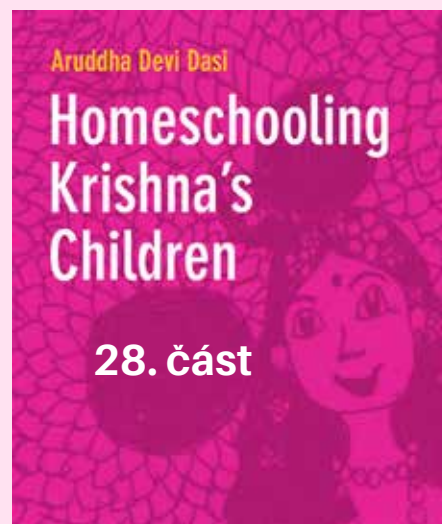
Během svých tvárných let děti velmi rychle pochytili zvyky svého okolí. Když kolem sebe mají oddané a dobré vzory, budou je napodobovat. Šríla Prabhupáda proto zdůrazňoval důležitost vzorové dospělé společnosti pro děti oddaných. Naše děti si samozřejmě mohou hrát, zápasit a dovádět s ostatními oddanými dětmi, ale dobrá spo-

lečnost dospělých by měla dostat přednost před společností vrstevníků. Prabhupáda řekl: „Když děti jednoduše dělají to, co jejich starší členové rodiny, což je pravidelně navštěvovat mangala-árati, vstávat brzy, zpívat, jíst prasádam, dívat se na knížky, uctívat Božstva, pak automaticky budou vzdělané správným způsobem a není tedy žádná potřeba speciálního programu pro vzdělávání. Děti budou vždycky dělat to, co vidí dělat ostatní, takže díky dobré společnosti svých rodičů a ostatních starších osob nakonec budou ve svém vědomí Krišny pěkně ustálené.“ (Dopis Satjabhámé dásí, 28. února 1972)

V dnešní společnosti vidíme, že kvůli přehnanému důrazu na společnost vrstevníků chybí dětem a mladým lidem smysl pro zodpovědnost a mají potíže s hledáním svého místa v životě. Například místo toho, aby dospívající pomáhali dospělým, vidí se téměř jako odlišný živočišný druh. Mladí lidé a děti se dnes neradi stýkají s dospělými. Mají své vlastní subkultury se svou vlastní hudbou, jazykem a stylem oblékání. Naopak děti vědomě si Krišny dělají stejné druhy činností jako jejich starší členové rodiny – zpěv, tanec, studium písem, návštěva hostin a účast na hrách a festivalech.

Pravidelně navštěvujte chrámové slavnosti

Efektivní způsob, jak u dětí rozvinout společenské dovednosti, je brát je pravidelně do chrámu a povzbuzovat je k zapojení se do programu. Můžou v chrámu pomáhat nebo se zapojit do dramát a kirtanů. Děti si tak udělají přátele, kteří jim zůstanou dlouho. Můžeme je také zapojit do nedělních studijních skupin, programů Bhakti Vrikša nebo setkání Náma Hatta tím, že je bude-

me povzbuzovat, aby udělaly kirtan, satirickou scénku nebo malá, příležitostná osobní vystoupení. Děti by se měly na každé události cítit jako aktivní účastníci, jinak ztratí zájem.

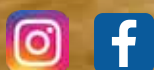
Kázání pomáhá dětem ve společenském rozvoji

Kromě toho, že sami praktikujeme vědomí Krišny, je také důležité, abychom Krišnu dávali i ostatním. Sdílení vědomí Krišny dalo mým dětem obrovskou příležitost k rozvoji jejich sociálních dovedností. Prostřednictvím kazatelských programů, které jsme organizovali, se děti naučily představit vědomí Krišny. S překvapením jsme pozorovali, s jakou lehkostí vysvětlovaly filozofii a odpovídaly i na otázky, které byly často velkou výzvou. V chrámu se zapojovaly do festivalů a divadelních her, mluvily s hosty a občas i dávaly přednášky. Mluvili a zpívali jsme na venkovních městských událostech, chodili jsme rozdávat knihy a na harinámy, kde děti mohly interagovat i s ostatními. Účastnily se nedělní školy a události Náma Hatta, kde mohly recitovat šloky a účinkovat v divadelních představeních. Další důležité místo pro společenské styky se objevilo, když jsme otevřeli restauraci. Děti tam mohly obsluhovat pokladnu a vést nezávazné rozhovory se zákazníky. ☺

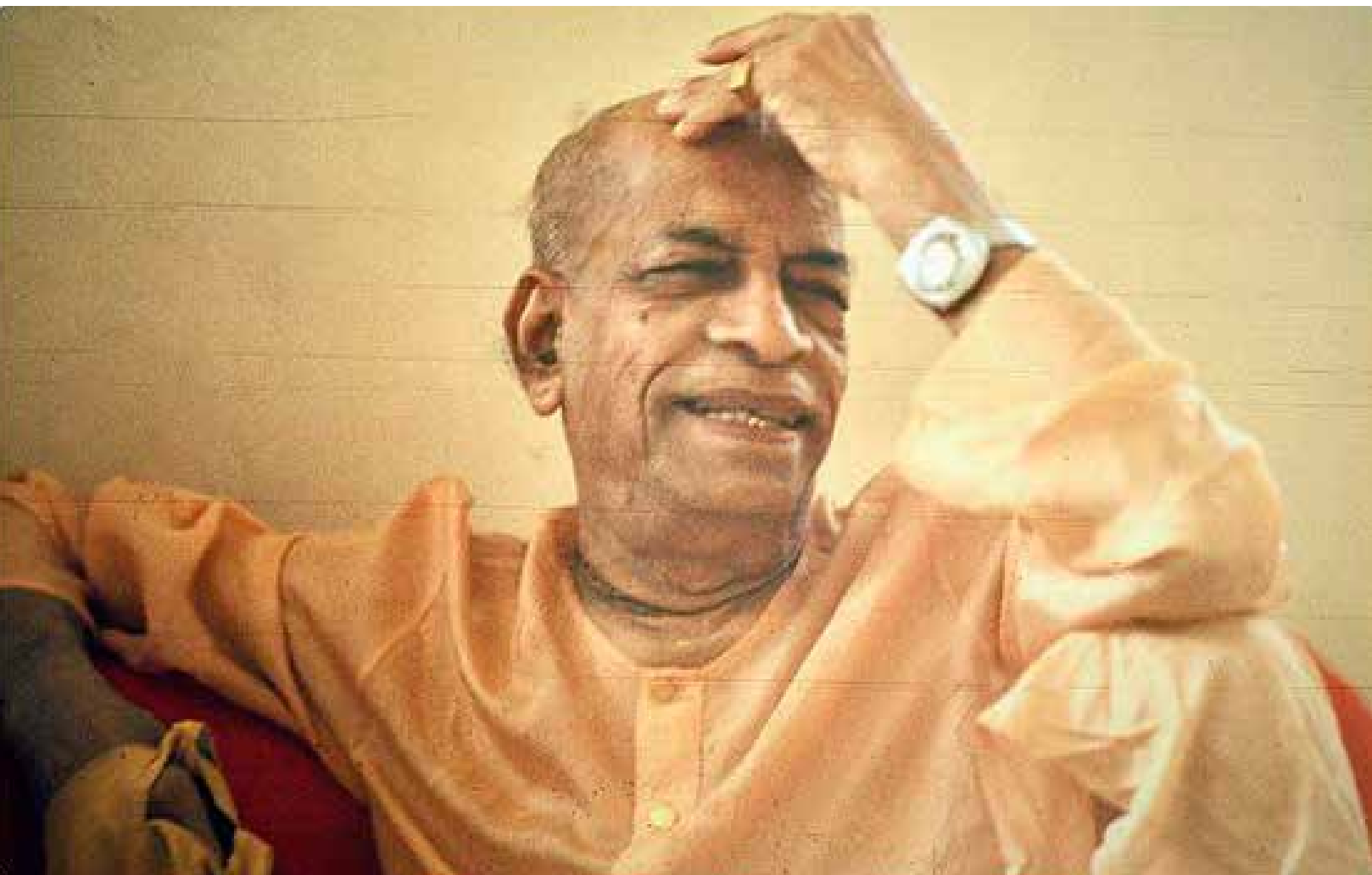

NA KRIŠNOVĚ DVOŘE PRO VÁS
MELEME MOUKU JIŽ VÍCE NEŽ 25 LET!
V NAŠÍ NABÍDCE NAJDETE AŽ 10 DRUHŮ MOUKY.
PEČTE S RADOSTÍ S MOUKOU OD ODDANÝCH!

VÍCE INFORMACÍ NA
WWW.NEJMOUKA.CZ

STŘÍLEJTE JIM NAD HLAVY

Svit púrnimy neboli úplňku pronikal do mé chatrče a já nemohl spát. Vstal jsem a rozhlédl se po staveništi. Čaukidhar (strážce brány) tvrdě spal. Vzbudil jsem ho, protože nedávno přišli nějací zloději a ukradli nám nástroje. Ten muž byl jako strážce k ničemu, ale jako bývalého kuchaře v chrámu Rádhá-Šjamasundara jsem ho velmi respektoval. „Kde máš dandu (hůl)?“ zeptal jsem se ho.

„Mahárádži, schoval jsem svou hůl, protože zloději mohou přijít a zmlátit mě s ní.“ Požádal jsem ho, aby se vrátil ke svým povinnostem v kuchyni.

Někoho napadlo, jestli bychom si neměli koupit na ochranu před zloději zbraň. Zeptali jsme se na to Prabhupády. Krátce se zamyslel a pak odpověděl: „Ano, můžete si pořídit

zbraň, ale nikoho nesmíte trefit. Stačí jim střílet nad hlavy. To je vyděsí.“ A řekl k tomu příběh:

Nárada Muni měl za žáka hada. Byl tak ohromen Náradou a zvukem jeho víny (hudebního nástroje), že ho požádal, aby mu pomohl stát se vaišnavou. Jednou se některé děti ze sousedství hadu mstily za to, že je

v minulosti vyděsil. Byly kruté. Házely po něm kameny a nadávaly mu. Had byl smutný a přišel za svým guruem, Náradou Munim, pro radu. „Co mám dělat?“ zeptal se. „Děti po mně házejí kameny a říkají mi ošklivé věci.“

Nárada mu odpověděl: „Je to kvůli nějaké tvé karmě z minulosti. Teď jsi vaišnava, ale jsi také had – tak rozprostři své kápě, ale nekousej.“

Prabhupáda napodobil hada, rukou udělal kobří kápi a zatvářil se zuřivě. „Takže,“ řekl, „střílejte jim nad hlavy! Nejsme proti zlým lidem – chceme z nich udělat dobré lidi.“ 🙏

PADAJÁTRA NAVŽDY!

Pokaždé se tetelím blahem, když se mohu být jen na pár dní dostat do toho vodotrysku nektaru! Tryská a tryská, všemi barvami, všemi chutěmi, všemi stupni Celsia. Proudý dřiny vyvážené uspokojením, proudy odříkání oplaceného radostí, nekonečno kroků k věčnosti, kroky k nám samotným.

Muni Prija, Hari Prijá, Nrisinha Čaitanja, toť polobozi seslaní z duchovních sfér, aby rozeseli Svaté jméno i do té nejzapadlejší vesničky – do místa, o kterém by se řeklo „Bohem zapomenutý kraj“. Ale i když zapomene Bůh, nezapomene Jeho oddaný!

Oddaní Pána jsou tak milostiví, tak neuvěřitelně odevzdaní a odhodlaní zasadit semínko lásky k Bohu i v kempu Žabák někde pod Ještědem! Jeden polobůh za druhým se tlačí, aby mohli jít sloužit do

této sladké mise! Těch jmen je mnoho, tolik padajátrových hrdinů, a vidíme, že se rodí noví a noví nadšenci. Je jich tolik, že jejich dětská těla padajátrový vůz už sotva uveze! Budou se muset brzy postavit na vlastní nožky a ulevit tak volkům.

A však to i dělají - dozrávají rychle a čile se zapojují do služby, dělají vše, co je třeba, odkojeni a opojeni Svatým jménem. Tato nová generace ISKCONu, tito gandharvové, dévové, bhaktové a apsarý - jak jsou pro lidi přitažliví, jakou mají záři a sílu!

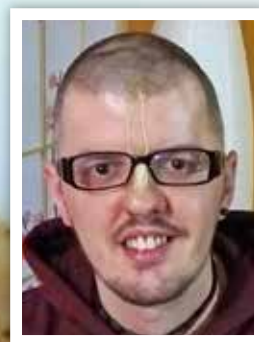
Jako vše v duchovním světě, i padajátra roste, rozvíjí se, zdokonaluje, extáze je hlubší a hlubší. Pamatuji, že před lety jsme připravovali ochutnávku v úložném prostoru dodávky, na její podlaze pokryté zbytky sena pro volky, příliš jednoduché žití, ale snad hluboké myšlení...

Dnes je padajátra někde jinde - skládací stolky, igelitové rukavice, čisté talířky, jednoduché žití předkládané čím dál přitažlivějším a profesionálnějším způsobem. Meditace vede k manifestaci. A česká padajátra je toho zářným příkladem. Všechna sláva, všechna sláva všem, kteří na tom mají svůj podíl!

A já mám veliké přání - rok za rokem, život za životem, nechť mám možnost být nepatrným šroubkem v soukolí padajátrového týmu! 🙏

BRAMBOROVÁ POLÉVKA S KROUPAMI A CHIPSY

Recept poskytl
Pítámbara dás

na 4 porce

700 g brambor
200 g celeru
200 g petržele
200 g mrkve
+ 50 g od každého druhu na smažené zeleninové chipsy
300 g krup
zeleninový vývar nebo voda
4 bobkové listy
2 čl českého kmínu (celého)
3 kuličky nového koření
2 čl asafoetidy
čerstvě mletý pepř a sůl dle chuti
2 pl majoránky
olej na restování + na smažení chipsů
(čl = čajová lžička, pl = polévková lžička)

Kroupy si namočte alespoň hodinu do vody a poté v té samé vodě s trochou soli uvařte do měkka. Kroupy je potřeba pravidelně míchat a kontrolovat, protože mají tendenci se chytat na dno hrnce a spálily by se. Měkké kroupy scedte a propláchněte studenou vodou.

Mezitím si ve větším hrnci orestujte kořenovou zeleninu a brambory, přidejte kmín, nové koření, bobkový list, asafoetidu a společně promíchejte. Zalijte vývarem a nebo vodou a uveďte do varu. Jakmile bude zelenina a brambory měkké, část z polévky vyndejte, rozmixujte na pyré a vraťte

zpět do polévky. Tím se polévka zahustí a bude mít lepší chuť i vůni. Chvilku ještě zavařte a na závěr přidejte drhnutou majoránku a podle potřeby dochuťte.

Na dno hlubokého talíře a nebo misky dejte část vařených krup, zalijte hustou polévkou a ozdobte chipsy z kořenové zeleniny a brambor, které jste si předtím usmažili ve větší vrstvě rozpáleného oleje a následně osušili na papírové utěrce.

S láskou a oddaností obětujte Šrí Krišnovi.